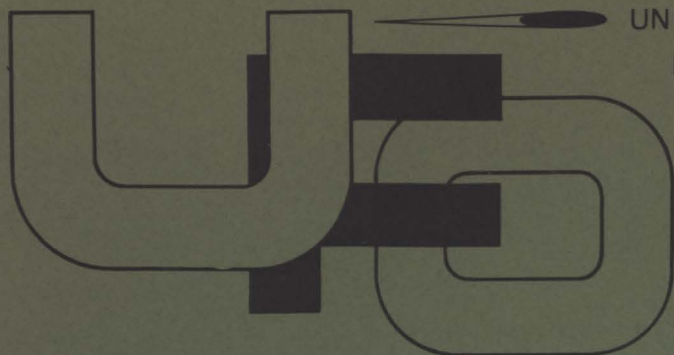

UNIDENTIFIED
FLYING
OBJECTS

NR 2 1980

INFORMATION

ISSN 0346-3540

Ett UFO kan, har erfarenheten lärt oss, se ut nästan hur som helst. Se bara på den här provkartan av kända UFO-typer! Med tiden, och i takt med att vi på UFO-Information får nya rapporter om observationer, kommer med all sannolikhet provkartan att utökas ytterligare!

**Australiensare
filmade UFO!**

SIDAN 16

**Argentinsk kontaktman
vidgade sitt kosmiska
medvetande genom UFO-besök**

SIDAN 4

UFO-INFORMATION

Tidskrift för aktuella UFO-händelser och ökad kunskap om UFO-fenomen. Organ för Riksorganisationen UFO-Sverige. Utkommer med 6 nr/år.

Prenumerationsåret på UFO-Information är fr.o.m. 1 jan. – 31 dec.

Redaktionen besöksadress:

Lagmansberga Brunnsgård 596 00 Skänninge. Tel. 0142/440 30.

I redaktionen:

Carl-Axel Jonzon, Tommy Gustavsson – bevakning utländska tidskrifter, textbearbetning m.m.

Övriga medarbetare:

Olle Öhman, Jan Lind, Carl-Anton Mattsson, Florent Sickenga, Märta Engzen, Kenneth Eek, Thomas Martin, Lars Nilsson.

Ansvarig utgivare:

Carl-Axel Jonzon. Tel. 0142/440 30.

UFO-Information:

Box 16, 596 00 Skänninge.

Prenumeration och medlemskap:

Postgiro 8 43 25-0 UFO-Information 60 kronor helår.

Bidrag från läsekretsen i form av artiklar och diskussionsinlägg mottages tacksamt.

För att underlätta den redaktionella bearbetningen, bör manuskripten skrivas med största möjliga radavstånd på maskinen. Var god observera att manus endast skrivs på bladets ena sida.

Bidrag kan sändas direkt till: UFO-SVERIGE, Box 16, 596 01 Skänninge.

UFO-information är framställd på eget tryckeri. Allt arbete med denna tidskrift – redigering, planering, tryckning m.m. – sker ideellt och oavlönat.

För artiklarna svarar författarna.

UFO-Sverige är en ideell samarbetsorganisation för UFO-intresserade.

Artiklar och övrigt material från denna tidskrift får återges helt eller delvis endast efter tillstånd av ansv. utgivare.

OM DU FLYTTAR:

- 1) Använd postens blankett B1. 2050.03 "Adressändring för inländsk tidning", samt meddela din nya adress.
- 2) Frankera med 3 kronor. Pengarna går till UFO-Information enl. avtal med Poststyrelsen och de täcker självkostnaden för präglingen av den nya adressplåten.

Innehållsförteckning:

Bara vissa utvalda får se UFO men.....	2
Argentinsk kontaktman blev lärd man efter UFO-möte.....	4
De fysiska bevisen för UFO, forts. fr. föreg. nr.....	6
Kidnappningsfallet i Ohio.....	10
UFO-landningar i Estland.....	12
Hänt sen sist.....	14
Närkontakt i Jugoslavien.....	15
Australienare filmade UFO.....	16
Terrängmotionär mötte 'skalbaggs-UFO'!.....	16
Rysk forskare diskuterar UFO-problematiken.....	18
Brasiliansk advokat mötte rymdmän.....	20
Närkontakt i Uppland.....	22
Flygplanspilot såg UFO över Colombia.....	24

Missa inte

UFO-Infos pangerbjudande:

JUBILEUMSNUMRET!

**Tidningen är ett måste för den
verkligt UFO-intresserade.**

**Beställ den medan
den fortfarande finns kvar i lager!**

**Rekvirera ditt ex.
genom att sätta in
35 kronor på postgiro**

84325-0

**Märk talongen
"Jubileumsnummer"**

Bara vissa utvalda får se UFO:s men...

Ser man UFO av en slump eller ---? Kan det vara så, att det endast är försynen som gör att man ser UFO eller är det en tanke och mening bakom det hela, ja det skulle vara intressant att veta. Rapporter vet berätta, att endast en i ett sällskap om flera har sett UFO, vilket i så fall skulle tyda på att det fanns en önskan hos UFO-besättningen att just denna person skulle informeras om dess existens. Mot detta kan man ställa frågan: varför inte vänta tills denne utvalde person var ensam? Men å andra sidan - har man förmågan att välja ut en person i ett större sällskap, ja, då behöver man ju inte vänta tills denne är ensam. Ja, så kan man resonera och lika klok blir man efteråt som man var tidigare. Frågan står kvar: var det så, att just denna person skulle se UFO och inte de andra?

En annan möjlighet till att just denna person uppmärksammade UFO:t kan ligga hos individen själv. Det kan vara så, att vissa av oss är s a s mer alerta på just detta område och därför ser UFO. Mot detta kan invändas, att flera tusen människor samtidigt sett UFO. Återigen tycks resonemanget stranda på grund av otillräcklig vetenskap i ämnet. Intressant att veta vore det också, om det finns någon gemensam nämnare för personer som haft närkontakt med UFO?

Jag tycker mig ana, att yrkeskategorin elektriker är överrepresenterade när det gäller närkontakter. Något bevis i form av statistik har jag inte, men något säger mig att det vore värt att utreda om inte så är fallet och i så fall varför är den yrkesgruppen intressantare i UFOs ögon?

Man kan naturligtvis även i denna sak spekulera. Av erfarenhet vet jag, att människor som sysslar med elektronik tvingas tänka på ett för yrket speciellt sätt (Det rör sig ju inte om mekaniska och synliga fel i t ex en TV-apparat). Detta tvingar fram ett visst logiskt tänkande och kanske det på något sätt för personen närmare dessa UFO-besökare.

Noteras kan också, att dessa besökare inte i största (kända) utsträckning tar kontakt med våra politiker och regeringschefer, ej heller med forskare och andra höjdare, vilket jag personligen tolkar som ett sundhetstecken från besökarnas sida. Men jag tror också att dessa besökare inte i större omfattning önskar påverka jordens människor eller teknologi. Tydligt vill de, att vi i möjligaste mån skall agera själva, åtminstone till synes själva. Vad verkligheten

sedan är, får framtiden utvisa, om vi någonsin får svar på den frågan!

Det skulle också vara intressant att göra en uppföljning på personer som haft närkontakt med avseende på deras fortsatta levnad. Har dessa personer t ex fått det bättre eller sämre i något avseende och skulle detta kunna tillskrivas deras möte med UFO och/eller dess besättning. Har deras livssyn ändrats och i så fall på vilket sätt? Hur är det med alla dessa budskap som människor säger sig ha fått av dessa UFO-besökare?

Såvitt jag har mig bekant, är dessa budskap nästan identiska så tillvida att de talar om att vi måste leva i frid och harmoni med varandra och jorden i övrigt. Det är ett gott och riktigt budskap väl värt att leva efter men på intet sätt unikt! Vår religion säger detsamma. Är det nu sant, att människor fått sådana budskap, ja, då ligger tanken nära, att besökarna är desamma som religionen talar om som änglar och gudar, men det är förstås om! Det finns såvitt jag vet inga bevis för att dylika budskap verkligen kommer från UFO-besökarna. Hur som helst, budskapet är bra var än det kommer ifrån.

Mest kända i detta sammanhang är väl Adamski och Frey. Den sistnämnde har jag själv talat med. På mig gjorde han intryck av att uppriktigt sträva efter att förbrödra människorna och få dem att sluta med våld och andra destruktiva saker.

Det må vara hur som helst med dessa s k kontakt-personer, någon skada tycks de i varje fall inte orsaka mänskligheten. Kanske framtiden också visar oss riktigheten i detta.

Vad man dock kunde önska under tiden är, att vi som sysslar med Ufo inte skall vara så kvicka att döma dessa personer som säger sig ha kontakt på ett eller annat sätt. Man kan ju aldrig vara riktigt säker, och så gott jag förstår är ju chanserna 50-50. Man får säkert tillräckligt med sura äpplen att bita i under kommande tiden, så man har råd att avstå från ett UFO-äpple!

Man kan ju göra något konstruktivt och positivt i stället för att klaga och ifrågasätta sådant man ändå inte kan få klarhet i. Helt säkert får det sin lösning när tiden är inne utan några större ansträngningar från vår sida. Det kan historien uppvisa exempel på. Till dess får vi ta det med ro,

Jonzon

Argentinsk kontaktman vidgade sitt kosmiska medvetande genom UFO-besök

— Märkliga förutsägelser om jordens öde —

Som nämndes i den första rapporten började Ventura Maceiras, en 73-årig man i Tres Arroyos, att omkring 45 dagar efter sin kontakt med ett UFO och dess besättning uppföra sig på ett sätt som avvek från hans tidigare vanor.

Alltsedan händelsen inträffade (den 30 december 1972) har han stått under fortlöpande läkarkontroll, såväl klinisk som psykiatrisk. Det kan erinras om att han är en människa som knappast är i stånd att läsa eller skriva. Men nu har han helt plötsligt börjat tala med forskare om filosofiska, teologiska och astronomiska ämnen. Han beskriver avstånd i miles och förvandlar sekunder till kilometer i vissa situationer. Han hänvisar vidare till åtskilliga planeter i Vintergatan och gör oupphörligen bruk av uttrycken 'broder' och 'broderskap', när han berättar om de ufonauter som besökt honom.

Han har utvecklat en djup, religiös känsla och han säger sig tro, att oerhörda geologiska översvämningar skall komma, vilka skall övergå vår planet till följd av de ständigt förekommande atomexplosionerna. Dessa översvämningar skall delvis ödelägga jorden.

Han har också utvecklat konstnärliga förmågor och för närvarande ägnar han sig åt att på fritid mejsla ut skulpturer i sten, bland annat en sten-skulptur, som föreställer den farkost han såg vid sin första kontakt.

Jag har gjort intervjuer med människor som i årtal känt Maceiras och alla bekräftar, att han före sin UFO-kontakt inte ägde de kunskaper han nu har samt att han talade som en människa med minimal skolutbildning.

Enligt vår mening kan det vara av intresse att låta en viss tidrymd förflyta, innan man försöker finna bekräftelse på allt vad Maceiras berättar, antingen det nu sker med hjälp av våra egna vetenskapliga metoder eller via andra UFO-kontakter, som äger rum annorstädes i världen och som kan bekräfta vad han säger. Bästa sättet att förvissa sig om att ingen påverkas i saken är att för någon tid i våra kartotek bevara de upplysningar han säger sig ha fått från sina besökare.

Som exempel på vad som anförts här skall vi nu återge ett samtal som Maceiras hade med den kvinnliga psykiater som deltar i undersökningen av fallet.

Han hävdar faktiskt, att han haft ännu ett besök av ufonauter, och att detta besök ägde rum i februari i år. Vid detta tillfälle var det två ufonauter som kom, säger han. Den ene av dem kom leende emot honom och hälsade genom att lägga vänstra handen på bröstet, medan han höll den andra till hälften dold bakom ryggen, så att Maceiras knappt kunde se den. Maceiras berättar, att ufonauten inte sade någonting och att ingen stämman kunde höras, men

han mottog ändå orden klart och tydligt i sitt medvetande.

Fick se 'cancervirus'.

Han lade märke till att ufonautens längd var mellan 1,75 och 1,80 meter. Han hade små, runda öron och ögonen var som 'strimmor', näsan liten och platt och mycket kort samt håret tunt men mycket fint. Maceiras konstaterade, att han kunde läsa hans tankar.

Maceiras antydde ingenting om att han hade sett farkosten vid detta andra möte och han sade heller ingenting om hur de två ufonauterna var klädda. Den som stod närmast Maceiras talade om för honom att han hette 'Arnoil' och att hans vän hette 'Ninqueir'. De berättade att de kom från planeten 'Prunio', som tillhörde 'Loberniariket' och vars största stad kallades 'Arlenquistan', och befinner sig i Vintergatan.

De berättade vidare, att enligt deras egen kalender hade de nu år 14.329 (i överensstämmelse med våra tidsbegrepp).

De visade honom därpå en bok, i vilken han såg en mänsklig varelse, som låg med uppskuren mage precis som om han just var föremål för någon operation. Därefter visades han tre bilder som föreställde 'kulor', i vilka han observerade följande:

i den första fanns något som liknade rött blod med otaliga 'virus', som han inom sig fick förklarade för sig, eftersom han till en början inte förstod vad det rörde sig om. I den andra 'kulan' som var ljusgul såg han också 'virus', men här var de försedda med ett slags 'ben' och i den tredje 'kulan', som var mörkgul, såg han också 'virus' med 'massor av små ben'. Han fick upplysningen att alla dessa 'virus' var av ett fruktansvärt slag och kända som cancer, som de senare skulle ge honom närmare upplysningar om.

Rapporten om hur man botar cancer, sådan som den lämnades hos psykiatern, lyder med ordagrant återgivande av Maceiras berättelse:

'Gruppen i deras hypersnabba farkost från det Interplanetariska riket iaktar världarna och livet i dem, deras fauna, blod, hjärnor och andra aspekter, icke endast hos 'intelligenta' väsen utan också i det oorganiska livet som hör hemma i olika världar; exempelvis svamparnas liv, mineralier, växter och många andra för att ge dem det ljus de behöver för att kunna existera, i den mån de utgör grundvalen för tillintetgörandet av den fruktansvärda cancer, denna smygande och smittosamma sjukdom, som förhärjar dem.

I den värld som kallas 'Cleotor' eller 'Havets och månens värld' (Jorden) finns allt som behövs för att göra slut på denna fruktansvärda fiende och fullständigt utplåna den (metoden är omnämnd och består i injektioner samt vissa andra, icke omnämnda vaccinationer). Jag ger den formel som kan rädda

barnen i 'Havets och dess förhistoriska sols värld', icke endast från cancer utan också från många andra sjukdomar. Men sönerna av den stora planeten må förenas i broderskap och ej förakta färger och flaggor.

Destruktiva element måste säkras.

Oorganiskt liv består av följande element, som, ifall de är destruktiva, är detta till följd av att mänskligheten är splittrad och genom att människorna mer använder dessa element till att ödelägga än till att rädda och uppbygga.

Radial (!) eller radius, som är unikt i detta avseendet, liksom atomerna och/eller kärnan, både atomär och bestående av väte (deras gifter, gasarter eller aska); allt det som alstrar den starka strålning, när explosionerna äger rum, skulle göra detta i nedåtgående riktning och avlägsna alla de element, som skapar dessa magnetiska och radioaktiva fält. Med dem skulle de skapa mikrofundamentet i svamprötter och andra levande delar i växtvärlden.

Först och främst måste dessa element bringas att jäsa för att avlägsna bacillerna i (? necrosis - vävnadsdöd, naucrearosis?) och groddarna; så skulle de (eller kan de) tillföras ett av de tre utmärkta medicinska ämnen som er vetenskap äger, nämligen penicillin, panitronin eller streptomycin (estratomicia!)

Sedan ni först har säkrat de destruktiva bacillerna och groddarna och när väl mikrofundamentet skapats, så studera dem som inte förintat varandra, skilj ut de goda och även de dåliga och styr dem som om de var två mikro-arméer; då ni åstadkommit detta kommer ni att ha vunnit fullständig framgång. (I sju eller åtta världar i Vintergatan har de klarat den saken, så varför skulle inte ni också lyckas därmed, mina barn?). (Maceiras sade 'via letal' - dödsväg i stället för 'via lactea' - mjölkvägen/vintergatan). Detta visar graden av hans okunnighet! (G.C.)

Medicinen är väl slutligen inte fulländad, men den kan ni förbättra med röda, vita, ultraröda eller himmelska strålar.

Jag kan inte ge någon uttömmande förklaring ty i alkemins värld söker alkemisten efter den vises sten. Om den kommer också att påträffas...

Den kvinnliga psykiatern, som mottog texten om cancer av Madeiras, har också nedtecknat hans ord om UFOs:

Farkosten kallas 'roctoar'. Det sätt på vilken den fungerar är helt enastående och ännu okänt för jordens människor, och om de kände till saken skulle de använda sin kunskap för krigiska ändamål.

Hastigheten varierar men är ofattbar för människorna.

Metallen i farkosten kallas MRU och är ett för jorden okänt mineral vilket, när det väl en gång formats till en rymdfarkost inte kan förstöras. Denna

metall kan inte smältas om och den kan projektera sig genom rymden i form av energi. Farkosternas energi är elektromagnetisk och utvunnen ur atmosfären (ur den övre och nedre atmosfären runt varje planet.

Jorden skall förhärjas.

Vi besöker er jord därför att ni åstadkommer atomexplosioner, som har en förödande inverkan på solen. För mycket länge sedan var månen, som nu kretsar runt er värld, en sol som avkyldes, vilket resulterade i att polerna bytte plats på 'Clotor' (din jord) och vilket medförde att nästan allt liv förintades, däribland jättedjuren.

På er planet kommer snart oerhörda seismiska rörelser och jordskalv att inträffa och de skall förhärja delar av planeten.' (Nu började Maceiras använda ord ur ett främmande språk. Sedan var det omöjligt att förstå vad han menade, men hans ord lyder ungefär: 'Er a wanter fa adamier con stoj ... Entur bader estad edsen dacader ... wanter funt' ... etc).

Översättarens (Creightons) kommentar:

Jag har gjort mitt bästa med Maceiras mycket speciella 'spanska' språk och kan bara säga, att jag hoppas att jag lyckats på alla väsentliga punkter, även om det måste te sig lika oförståeligt på engelska som på spanska. Det måste stå klart, att många av de vetenskapliga och medicinska uttrycken inte uttalas korrekt av Maceiras, eftersom hans intellekt utan tvivel för första gången i hans liv nått till sådana gränser.

Jag är dock enig med Pedro Romaniuk och Jane Thomas om att resultatet måste ses som gott vad beträffar sanningshalten.

Vi har verkligen fått intryck av att här rör sig om ett fullständigt okomplicerat och outvecklat sinne, som nästan 'snarar över sig självt' i sin iver att uttrycka alla dessa fullständigt nya, häpnadsväckande ideer och brottstycken av upplysningar som ernåtts till följd av en säregen, intellektuell kapacitetsökning.

Det är svårt för en man i hans situation att redogöra för allt detta.

Vi har också fått en fotokopia av de lösa skisser med förklaringar som psykiatern tillhandahållit rörande 'tefatets drift' enligt Ventura Maceiras beskrivning och förklaringar.

Det tar emellertid tid att fullt förstå och korrekt återge dessa skisser och förklaringar, varför vi måste vänta med att offentliggöra dem vid en senare tidpunkt.

Pedro Romaniuk

Översättning: Gordon Creighton

De fysiska bevisen för UFO som alla struntar i...

Av John Keel

Fortsättning från föregående nummer

I den här artikeln fortsätter författaren John Keel att presentera mer fysiska bevis för UFO:s existens.

Tron att främmande humanoider bor mitt ibland oss är inte begränsad till ufologkretsar. Ett stort antal religiösa och ockulta grupper har i hundratals år påstått att änglar och djävlar, som ser ut och uppför sig precis som vi, har bott ibland oss sedan mänsklighetens gryning. Olika UFO-medier påstår att 'rymdmän' har talat om för dem att mellan tio och tiomiljoner interplanetära besökare bor i våra städer. Den framlidne professor James MacDonald, meteorolog vid universitetet i Arizona, som blev inblandad i UFO-problemet, diskuterade under sina sista år möjligheten att främmande varelser inte bara fanns på vår planet, utan också systematiskt höll på att ta över toppositioner inom regering och militär.

Den framlidne zoologen Ivan T Sandersson, en av de mest kända observatörerna på UFO-scenen framförde en ännu intressantare hypotes. I sin bok 'Osynliga medborgare' (Invisible Residents) föreslår han att det kanske utvecklades en äldre ras i världshaven medan våra förfäder fortfarande klättrade omkring i träden. Denna ras har hållit sig åtskild från oss men de svarar för otaliga observationer av u-båtar, skepp och flygande tefat, vilka setts flyga upp ur och ner i vatten. Eftersom biologer och evolutionister är övertygade om att livet började i oceanerna, spekulerade Sandersson i att det skulle vara logiskt för en avancerad ras att ha sin början där. Dessa 'vattenmänniskor' utvecklade en hel supercivilisation och betraktar oss med samma förakt och ointresse som vi ser på myror.

Dessa teorier förblir intellektuella övningar, eftersom det inte finns några verkliga bevis för att stödja dem. De tillhör samma kategori, som tidigare religiösa gruppers djävulsteorier.

Ändå har vi de många häpnadsväckande rapporterna om mystiska män före CIAs tid och de förbluffande problem, som uppställer sig, om vi accepterar den populära utomjordiska (interplanetära) förklaringen av UFO. Hur skulle t ex människor från annan planet kunna komma över dessa nickeltuber med polyvinylfluor från början.

Om, å andra sidan, vissa UFO-entusiaster har haft rätt när man anklagat CIA och flygvapnet för dessa förbluffande händelser, vad har då de haft för motiv för att satsa så mycket tid och pengar på sådana här vinstlösa företag. Hur skulle de kunna förklara dessa utgifter inför kongressen. Och hur kommer det sig att under tjugofem år inte en enda anställd eller före detta anställd tjallat och avslöjat hela projektet. Regeringen har ju svårt att hålla någonting hemligt i dessa dagar.

Vi kan antagligen utesluta regeringen som anstiftare. Den har också fallit offer för fenomenet, precis som alla vi andra.

År efter år har samma dumma charader spelats upp över hela världen - ett UFO har setts av pålitliga

vittnen. Det lämnar efter sig material, som ivrigt samlas ihop av lokala UFO-entusiaster. De i sin tur lämnar materialet till något aktningssvårt provlaboratorium - ofta med en betydande kostnad för sig själva. Rapporten kommer tillbaka. Materialet är ingenting annat än aluminium eller tenn. UFOentusiasterna stoppar besviket undan rapporten och fortsätter sitt sökande efter 'verkliga bevis'.

I januari 1971 uppenbarade sig ett bländande sken på trädtoppsnivå över Kuusamo Saapunki i nordöstra Finland. Snön på platsen, ovanför vilken föremålet hade svävat, visade sig ha smält och frusit på nytt till underliga mörkgröna kristaller.

Ingenjör Ahti J Karivieri samlade prover av isen. En dyrbar kemisk analys avslöjade inget annat än att det fanns en liten mängd aluminium, något som är ovanligt i snö.

Professor Hulvio B Aleixo från Belo Horizonte i Brasilien har systematiskt analyserat de ämnen, som lämnats från ett flertal landningsplatser för UFO. Hans fynd är lika nedslående för 'metallgrabbarna'.

Ett lätt sönderfallande svart pulver med stickande obehaglig lukt hittades på en fotbollsplan i Baleia i Brasilien, där ett UFO påstås ha landat den 14 september 1967.

Den centrala institutionen för geoteknik vid det federala universitet i Minas Gerais utförde en analys som också innefattade strålningsprov. Man fann att pulvret bestod av järn, aluminium, magnesium och kisel. Liknande material, som hittats vid en landningsplats nära Villa Constitución, innehöll magnesium, järn, kol, aluminium, nickel och koppar. Otiviano A Souza Bueno såg i Campo Grande i Brasilien ett självlysande föremål landa invid en bäck och tre varelser stiga ur och gräva upp prover av marken. Detta var redan 1948. Prover ur samma mark togs och analyserades av institutet för teknisk forskning i Sao Paulo. Deras fynd: 61 % kisel, 19 % aluminium och 11 % magnesium.

Den 27 oktober 1954 uppenbarade sig, tusentals kilometer därifrån, en formation glödande föremål över ett fullpackat fotbollsstadion i Florens i Italien. En dusch av skinande flingor föll över människomassan från himlen. När dessa flingor analyserades av kemiska institutionen vid universitetet i Milano befanns de bestå av magnesium, järn, kisel och kalcium.

Kisel är ett av de allra vanligaste ämnena. Kisel är vanlig sand. Om man hettar upp den och kyler ner den får man glas. Kisel kan användas till alla möjliga plastföremål. En nästan oändlig mängd kisel-föremål och substanser har hittats på landningsplatser för UFO under de senaste tjugofem åren. Kisel uppenbarar sig oftast i form av en något purpurskimrande vätska, som liknar vanlig eldningsolja. Och denna vätska misstas också verkligen för olja ibland.

När en konstgödsselförsäljare vid namn Reinhold Schmidt rapporterade sig ha sett ett UFO landa nära Kearny i Nebraska 1957, påträffade de undersökande polismännen en pöl av denna vätska på platsen och anklagade Schmidt för att ha hållt dit den själv.

En annan märklig händelse ägde rum den 19 augusti 1965 på en bondgård utanför Cherry Creek i staten New York. 16-årige Harold Butcher höll på att mjölka kor tjugo minuter över åtta på kvällen då transistorradiation i ladugården plötsligt dränktes av statiska störningar och traktorn, som drev mjölkmaskinen, plötsligt stannade. Utanför började en Holsteintjur, som stod tjudrad vid en stålbom med en nosring, att böla. Unge Butcher sprang till fönstret och tittade ut. Han såg ett stort äggformat föremål, som släppte ut en rödaktig ånga efter sig och avgav ett stadigt pipande ljud, landa på ett fält i närheten. Butcher berättade att det flög iväg några ögonblick senare och lämnade efter sig en underlig lukt och pölar av en glänsande purpurskimrande vätska. Kemiföretaget Kawecki Chemical Company utförde senare en kemisk analys och fann att vätskan bestod av kisel, aluminium och järn.

Ett annat populärt UFO-utsläpp är en säregen silversand. Den har hittats i England (1965) och i Iowa (1972). Den upptäcktes också på platsen för den berömda landningen i Socorro i New Mexico i april 1964 och naturligtvis avvisar experterna från flygvapnet den som vanlig kisel.

Den mest spridda UFO-substansen av alla är kan-

ske den kombination av aluminium och kisel, som man i West Virginia kallar 'rymdgräs'. Detta förekommer i små slingor, som liknar finskuret julglitter. (Julglitter görs förresten av bly, eller gjordes tills bly förbjöds i lag 1972).

När radarn först kom till användning under andra världskriget lärde sig bombplanspiloterna snart att förvirra den genom att tömma lådor med stanniolbitar från flygplanen när de flög över fientligt territorium. Med tiden blev detta 'skräp' mycket sofistikerat. Det skars till i längder som motsvarade den fientliga radarns våglängd. Idag skjuts det ut från tuber på planens vingar. Det är vanligt att man skjuter ut de korta bitarna (mindre än tjugo centimeter långa) tillsammans med långa bitar, så kallade 'rep' (så långa som sex meter). Både de långa och korta bitarna är gjorda av aluminium, som specialbehandlats så att de ej ska fastna ihop. De används ibland i samband med flygvapnets övningsflygningar och släpps ut på hög höjd i närheten av radarstationer. Bitarna sprider sig naturligtvis över stora områden, precis som det är meningen att de ska göra.

Rymdgräset däremot, faller ofta till jorden i en stor klump. Man hittar aldrig 'rep' i närheten. Faktum är att 'rep' aldrig hittats av civilister. Dessutom, trots att rymdgräset liknar detta skräp, så 'är det kemiskt annorlunda'. Huvudingredienserna i rymdgräs är naturligtvis aluminium och kisel men i motsats till skräpet, som flygvapnet släpper ut, har det en tendens att fastna ihop och när man tar i färskt rymdgräs så orsakar det utslag som kliar.

Artikelförfattaren John Keel, på bilden tillsammans med UFO-informations Carl-Axel Jonzon (t h)

och Torvald Berthelsen (t v) i samtal vid en UFO-konferens i Stockholm. Foto: Karl-Olov Pettersson.

De fysiska bevisen för UFO som alla struntar i...

Av John Keel

Fortsättning från föregående nummer

I den här artikeln fortsätter författaren John Keel att presentera mer fysiska bevis för UFO:s existens.

År 1967 bad jag Pentagon att få prover av detta 'skräp' för jämförande studier. Först avslogs denna begäran med motiveringen att 'skräpet' var hemligt. Senare sändes en låda med oanvänt 'skräp', färskt från tillverkaren, tillsammans med en karta, som visade alla platser i Nordamerika, där man släppt ut det under övningar. Intressant nog låg ingen av dessa platser ens i närheten av de platser där man hittat rymdgräs.

Analysen gjorda under 1967 gav upphov till ett nytt mysterium. Trots att rymdgräset hade en helt normal sammansättning hade Aluminiumföreningen ingen aning om vem som tillverkade det, eller till vad. Det är i grunden mycket likt den aluminiumfolie, som säljs i varuhusen i form av blad, men det är mycket tunnare och precis som flygvapnets 'skräp' skuret i exakta längder.

Gång på gång har vittnen sett rymdgräs komma från tefatsformade objekt. Det har också påträffats i högar på fält ovanför vilka UFOs har svävat. Under 1966-67 hittades upprepade gånger mängder av detta material i West Virginia i närheten av platser där UFOs observerats. Andra uppmärksammade fall har hänt i Sagetown i New York (1956) och staden Chosi i Japan (1956), då hundratals människor såg ett runt flygande föremål släppa ut ämnet över staden. Det har också hänt i Merion i Pennsylvania och Puerto Garibaldi i Argentina (1965).

Ännu mer underligt är det att ibland påträffas rymdgräs på verandor och 'under träd', dit det omöjligt kan ha fallit från luften. Det har också påträffats prydligt utspritt på telefonledningar 'under marken' och draperat över elektricitetsledningar.

Den kontroversiella flygvapenunderstödda UFO-undersökningen, som utfördes under 1960-talet av universitetet i Colorado under ledning av Dr Edward Condon, gjorde en ytlig studie av de 'fysiska bevisen' inklusive rymdgräs, som så älskvärt insamlats av UFO-entusiaster. I stället för att införskaffa och studera färskas prover undersökte man prover från 1957, som påträffats i Manhattan Beach i Kalifornien. Det hade hittats på ett vittnes ägor ett dygn efter en observation. Det var inget annat än 'flygvapenskräp'. Men hur kunde det komma sig att det dök upp där det gjorde och så snart efter en UFO-observation. Vem hade tappat det - eller 'planterat' det. Var hade denne fått tag på det. - Condon-kommittén brydde sig aldrig om sådana frågor. Deras slutsats var:

- Det är emellertid helt säkert att detta prov av 'rymdgräs' har sitt ursprung på jorden och inte släppts ut av farkoster av utomjordiskt ursprung.

Det mest berömda provet av påstått UFO-material - några få spån av ren magnesium - splittrade Condon-kommittén.

En okänd person skickade magnesiumpartiklarna till en brasiliansk kolumnist, Ibrahim Sued, från Rio

de Janeiro tillsammans med ett brev, som beskrev hur han sett en flygande skiva explodera i luften. Partiklarna påstods vara resterna. Sued lämnade bitarna till den framlidne Dr Olavo T Fontes, på den tiden en av världens ledande UFO-auktoriteter. Proverna analyserades av ett minerallaboratorium i Brasilien. De befanns bestå av ovanligt ren magnesium. Dr Fontes skickade några fragment vidare till herr och fru Janos Lorenzen, som driver Aerial Phenomena Research Organization, (APRO), i Tucson, Arizona. Ytterligare tester verifierade de ursprungliga resultaten. Så APRO tillkännagav 1957 att detta 100 % rena magnesium ej kunde komma från någon känd tillverkare. Därför, antydde man, måste det vara en produkt av en överlägsen teknologi.

Tio år senare lämnades dessa prover över till Dr Condon. Efter att ha gjort sina egna undersökningar lämnade Condon följande slutsats:

- Eftersom man bara känner till existensen av några få gram av detta magnesium och dessa mycket väl kan ha framställts före 1957 av vanlig jordisk teknologi så avslöjar dessa provers sammansättning och metallografiska karaktäristika i sig självt ingenting om deras ursprung. Blotta existensen av dessa prover kan inte tjäna som stöd för argumentet att de är fragment av material av utomjordiskt ursprung.

En av vetenskapsmännen i Dr Condons kommitté, Dr David R Saunders ifrågasatte senare detta i sin bok 'UFOs? Ja! (UFOs? Yes!)'. Saunders ansåg att metallens mycket höga renhet var unik.

- Jag kan bara säga, skrev Saunders, att om det som de brasilianska fiskarena fann inte var fragment av ett rymdskepp, då har någon genomfört en av de mest sofistikerade vetenskapliga bluffarna i historien.

Och där vilar ärendet. Logiskt sett bevisar proverna bara en sak - att någon okänd person i Brasilien år 1957 på något sätt hade tillgång till en liten bit ovanligt rent magnesium. I stället för att skicka det till regeringen eller till någon brasiliansk vetenskapsman med ett känt intresse för UFO, valde denne någon att skicka det till en skvallerskribent, som aldrig hade skrivit om UFO.

Det finns personer som Antonio Pardo överallt.

Bland andra berömda påstådda UFO-föremål kan nämnas en stor metallskiva påträffad i Kanada under 1950-talet, troligen en del från någon demonterad bro, och ett antal små metallklot, som påträffats på platser över hela världen. Sådana klot hittades på Nya Zeeland sommaren 1972. Några består av sällsynta metaller men de flesta är tillverkade av vanlig gammal aluminium. Dr Condon hittade på en förklaring även till dessa. Han säger att de har släppts från flygplan för att 'kalibrera radarn'. Eftersom till och med ett ihåligt metallklot faller med en hastighet av 150-190 kilometer i timmen och eftersom ra-

darn behöver flera sekunder för att fullborda ett 360-graders svep, kan man ifrågasätta sådana föremåls användbarhet. Dessutom finns det lagar, som förbjuder att man släpper sådana föremål över bebyggda områden. Ett aluminiumklot, som faller med 150 kilometer i timmen kan med lätthet döda en människa. Och varför faller de alltid i områden, där det inte finns några radarstationer?

Vissa fakta går nu inte att bortse ifrån. Det finns slutgiltiga bevis för att tre jordiska ämnen; aluminium, magnesium och kisel spelar en gåtfull men viktig roll i samband med UFO-fenomen. Endera är föremålen själva tillverkade av dessa material eller också kan upphovsmännen bakom komma över dem från jordiska tillverkare. Man kan naturligtvis framföra argumentet att samma metaller och kemikalier, som finns på jorden, kanske finns på någon annan bebodd planet. Men aluminium tillverkas genom en elektrisk process av material, som är ganska sällsynta på denna planet. Kryolit, en mycket vital metall, som används i processen finns bara på Grönland.

Det kan helt enkelt vara så att UFOs samlar dessa föremål på någon soptipp i en del av världen och sedan helt grymt släpper dom i någon annan del av världen för att roa sig själva och förbrylla oss.

Den viktigaste aspekten av allt detta kanske är de mystiska män, som plågar UFO-forskare, irriterar dem som undersöker och iscensätter dessa fulländade och ibland dyrbara bluffar.

Trots att UFOs har funnits under en mycket lång tid så är det jämförelsevis få människor, som intresserar sig för dem på allvar. Det har varit mycket lätt att få dessa att tro på nästan vad som helst. Vem eller vad som än ligger bakom fenomenet verkar vilja få UFO-entusiasterna att tro på besökare från Ummo eller Venus. De hittar på alla möjliga händelser och falska bevis för att stärka den tron. Så länge en handfull 'stjärnslagna' amatörufologer hoppfullt kikar genom sina teleskop efter bevis för en överlägsen teknologi på någon avlägsen planet går de jordbundna UFO och deras innevånare helt säkra.

Den utomjordiska teorin har också en annan aspekt. För vetenskapen och en stor del av allmänheten verkar den mycket oacceptabel och löjlig. Så när UFO-entusiasterna framträder i radio och TV och förfäktar sin tro på rymdmän, lyckas de bara göra bort sig själva och sprida ytterligare ett löjes skimmer över ett ämne, som redan är förlöjligt av flygvapnet, Dr Condon och en stor del av pressen. De gör det lättare att skratta bort det hela och strunta i de empiriska bevisen. UFO-fenomenet har skapat den perfekta täckmanteln genom att utnyttja och missleda de troende.

Miljoner människor på varje kontinent har nu sett dessa fantastiska flygande klot, diskus- och cigarrformade föremål och ändå har taktiken med psykolo-

gisk krigföring som dessa fenomen använder varit så effektiv att endast några få envisa vetenskapsmän och ett fåtal hemmafruar och tonåringar bryr sig om det hela. Om de flygande tefaten verkligen kommer från yttre rymden så har vi redan förlorat.

Å andra sidan - om någonting annat är inblandat - faller inte UFO-problemet inom flygvapnets område utan inom National Security Agencys (NSA) område. CIA är bara en gren av underrättelsetjänsten och NSA är en monolitisk organisation med en årlig budget, som är tre gånger större än vad rymdprogrammet hade under sina bästa år. Till skillnad från NASA producerar NSA inga synliga resultat eller material. Kongressen har helt enkelt ingen kontroll över dess aktiviteter och utgifter.

National Security Agency leds av matematiker, fysiker och radarexpert. Ändå är NSA:s officiellt angivna uppgift att tillverka koder och knäcka fientliga koder. Det är kanske möjligt att alla dessa pengar spenderas på något annat än kodmaskiner.

Kände general Vandenberg till något, som männen på ATIC inte ens misstänkte? För vi ett hemligt världskrig med dem som skapat planeten Ummo och allt annat underligt man tror på inom ufologin?

Emedan Dr Condons resultat allvarligt kan ifrågasättas på flera punkter och har ifrågasatts av män, som professor James MacDonald och professor J Allen Hynek verkar hans slutsats omöjlig att misskreditera. Det finns 'inga' bevis som understöder tron på utomjordiska besökare. Det finns emellertid ett berg av bevis som tyder på att makten bakom UFO-fenomenen har solid grund på denna planet. Och den har lurat oss i årtal för att förhindra oss från att upptäcka detta faktum.

Källa: John Keel, UFO Report, januari 1979

Översättning: Mats Olsson

Fort. fr. sid. 21

NÄRKONTAKT I JUGOSLAVIEN

liknande UFO. Vad denna självlysande UFO gjorde där kan vi, liksom Barkhard, bara gissa oss till. Några dagar tidigare hade telefonen ofta ringt i hans hem, men alltid när han lyfte luren blev det inget svar. Ibland fortsatte den att ringa även sedan han lyft luren. Några månader i följd ökade teleräkningen, till synes utan orsak.

Källa: Obiseja nr 7/1977

Översättning: Zoran Maksic

Illustration: Hanno Gröhn

Kidnappningsfall i Ohio, USA

Det finns två sätt att undersöka UFO-observationer. En ufolog kan vänta på att rapporter och ledtrådar skall komma till honom, eller själv gå ut och leta reda på dem. Vilken ufolog som helst, som använder sig av den sista metoden, kan intyga att mängden av orapporterade UFO-observationer är hög. Varje UFO-rapport som inte är registrerad leder till att andra blir upptäckta. Professor J Allen Hynek har hänvisat till denna situation under termen 'embarrassment of riches'. Eftersom vi inte har sett några rapporter, där de inblandade varit berusade, skall vi för första gången presentera en sådan för ovanlighetens skull:

En av de mest frustrerande situationer som någon ufolog kan möta är att få en ledtråd till ett spännande fall och sedan vara oförmögen att följa upp det till slutet. Detta hände vår grupp för ett tag sedan. Ohio Route går norrut från Mansfield genom Shelby Ohio. Området är till största delen lantligt och befolkat av människor som har flyttat ut från närliggande städer och byar.

I slutet av 1975 blev en av invånarna, enligt egen utsago, bortförd av utomjordiska varelser. Under en undersökning i Mansfield-området hörde vi rykten i detta fall och spårade det till en man, som jag kallar Mr. Smith. Han säljer jordbruksredskap. Vintern 1975 hade han en egen affär och hyrde utrymme av Mr. Graham, affärsman och huvudfigur i denna historia.

Mr. Graham har en affärskompanjon, Mr. Williams. Mr. Smith hörde först om denna historia från Williams. En kväll när Smith och Graham var ute och tog några glas, frågade Smith Graham om han inte kunde berätta historien. Efter ca två timmar kröp den motvilligt fram. Ibland kunde Smith göra små kommentarer om vad som berättades och då slutade Graham berätta. Förutom att bli förolämpad av Smith's anmärkningar, uppträdde Graham som om han var skrämmd av historien.

På grund av denna reaktion började Smith undra om det inte låg någonting i berättelsen i alla fall.

I slutet av 1975 var Graham hemma hos Williams. Både Graham och Williams tycker om att svinga en bågare, ibland till övermått. Det var sent på natten, när Graham började sin hemfärd. Någonstans ute på vägen insåg han att han druckit för mycket och körde ut på vägrenen, stannade sin bil och somnade.

Röntgades i ödegården

När han vaknade upp stod män runtomkring hans bil. Han blev rädd och trodde att han skulle bli rånad. Sedan fick han en känsla av att de var vänligt sinnade. Han steg ur sin bil och in i deras.

När han kom på att det inte fanns någon orsak för honom att följa med på detta sätt, försökte han kliva ur bilen igen. Han funderade på att slå ett överraskande slag mot en av dem, men helt plötsligt fick

han svårt att andas och blev tillsagd att inte försöka fly, varefter andnöden släppte. Detta skrämde honom. Så långt hade kontakten skett via tal men från och med nu skedde den genom telepati.

Han fördes till en övergiven bondgård. I huset fanns nästan inga möbler, bara några stolar och ett bord. Han blev tillsagd att klä av sig och lägga sig på bordet. En apparat fördes fram och han blev undersökt. Anordningen hade två stänger som löpte parallellt ovanför hans kropp. Det liknande 'en stor kamera' och rullade längst stängerna när den ögnade igenom hans kropp. I samband med 'röntgandet' blev andra medicinska prover tagna, men av vilket slag de var avslöjade inte Graham.

Under undersökningen blev Graham informerad om att den utomjordiska rasen hade problem med avlandet av manliga barn. Intressant nog hade Graham flera orgasmer.

De talade också om för honom att några av 'våra' kvinnor skulle tas till avel. Vid den tidpunkten upptäckte han en enda detalj som skilde dem från jordfolket. Varelserna märkte detta och sa åt honom att aldrig berätta det för någon. Ifall han gjorde det, skulle han dö i cancer. Efter undersökningen fördes han hem, där han fann sin bil! Enligt Smith har Graham aldrig tidigare påstått sig ha sett ett UFO. Smith påstod också att Graham lever i rädsla för att bli upphämtad och undersökt på nytt.

Förtränger minnet av händelsen

Vi frågade Smith om Graham är rädd för cancer eller om någon i Grahams familj dött av cancer. Nej, blev svaret.

Graham har, enligt rapport, inget intresse av UFO. Frågan man honom om han har något intresse av vad som hände honom, så har han inte det. Han tror att han vet allt som finns att veta.

Senare fick vi möjlighet att tala med Mr Williams, Grahams affärskompanjon. Han hade mycket att lägga till utöver vad vi redan hört. Enligt Williams drack han och Graham ganska mycket den kvällen. Så steg Graham upp i ett transliknande tillstånd och gav sig iväg. Detta hände någon gång före midnatt, då Williams just hade gått ut i köket för att fixa till en drink.

Williams frågade Graham vart han skulle gå, när han skyndade förbi, men Graham struntade i honom totalt. En stund senare blev Williams orolig och körde de sex kilometrarna hem till Graham för att se om han kommit hem men han var inte där. Nästa dag frågade han Graham varför han hade gått. Det var då han berättade om sin upplevelse för Williams.

Den enda skillnaden mellan Williams redovisning och Smiths är att Williams kommer ihåg att Graham sa att han blivit förd in i ett rymdskepp och inte till en bondgård. Liksom Smith, menar Williams att

Graham verkligen tror på vad som hände.

Efter att ha pratat med Williams försökte vi finna Graham själv. Det visade sig inte vara så enkelt, men till slut spårade vi honom till en av hans affärer. Graham talade motvilligt med oss. Han påstod att han hade försökt förtränga hela händelsen från minnet.

När vi frågade om varelserna hade hindrat hans andningsförmåga, uppträdde han förvånat och sa: 'Hur kunde jag glömma bort det?'

Han sa att han inte kunde komma ihåg var han hade blivit stoppad av varelserna. De hotade honom med cancer och det skrämde honom. Detta hände i november 1975. Vi talade med honom den 7 augusti 1976.

Graham kallar händelsen 'en hemsk upplevelse' och säger att han vill glömma den. Han klargjorde att han inte ville tala med oss mer. Eftersom en persons privatliv måste respekteras avslutades intervjun.

Sådana är spelets regler

Vad är sanning i denna historia. Är det ett påhitt som gick längre än förutsett? För att komma när-

mare svaret på denna fråga, bestämde vi oss för att testa en person som var villig att samarbeta med oss. Vi skrev upp 10 frågor för att testa Smith genom röstbetoningsanalys.

Ett band spelades in med frågorna och Smiths svar och blev sedan analyserat av en av våra rådgivare, som använder denna teknik i sitt arbete.

Ingen ovanlig betoning hördes och Smith är alltså inte medvetet inblandad i ett påhitt. Vad är värdet i denna historia? I sig själv är det en mindre händelse i ufologin. Men, om andra fall blir upptäckta, med några av samma egendomliga faktorer som i detta, så kan historien bli riktigt värdefull.

En dag kan dessa små bitar leda oss till svaren, som vi alla har sökt efter. Det här är så långt vi kom den här gången.

UFO-undersökningar har sina belöningar och besvikelser. Detta fall hade lite av varje - i början spänningen och sedan besvikelsen då sanningen glider ifrån en. Men det är spelets regler. Det är detta som driver oss vidare i jakten efter lösningen till och sanningen om de oåtkomliga ljusen i natten.

Översättning: Maria Persson

söker nya medarbetarkrafter!

Vi vill ha hjälp av kunniga och duktiga
TECKNARE och ÖVERSÄTTARE
för översättning av engelska, franska och spanska texter.

Vi vill också gärna knyta kontakter med UFO-intresserade
som kan hjälpa till att på sina hemorter
följa upp och bearbeta aktuella UFO-fall.

För närmare upplysningar ring (kvällstid) eller skriv till Carl-Axel Jonzon,

UFO-Information, Box 16, 596 00 Skänninge. Tel. 0142/440 30

UFO-landningar i Estland

Juri Lina

UFO-landningar har observerats både i öst och väst. Här några UFO-händelser från Estland. I april 1977 hade de estniska ufologerna möjlighet att lära sig mycket på detta område på grund av en UFO-landning där också humanoider blev sedda. Det hände i Viljandi-distriktet i byn Liiduvere som ligger 6 km från Suure-Jaani.

En sommardag 1950 observerade en sexårig flicka (född 1944), som bodde i Liiduvere, ett flygplansliknande föremål på ett klöverfält nära hemmet. Flickan kommer ihåg att hon fick en plötsligt impuls att gå dit. På ett avstånd av 300-400 meter från gården såg hon ett cigarrformat flygplan, omkring 6 meter långt. Dess ändar var silverglänsande. Mittdelen av flygplanet var i svart färg och tjänstgjorde som utgång. Varken vingar eller hjul syntes till. Runt farkosten rörde sig fyra små män. De var en aning längre än den 6-åriga flickan. De hade ovanliga kläder, till färgen grönaktiga. Runt deras rödaktiga ansikten bar de en huva. Flickan säger sig inte komma ihåg deras händer i detalj. De rörde sig något klumpigt. En av männen lyfte foten och sparkade med den på farkosten. Deras ögon såg främmande och orörliga ut.

Flickan pratade med männen och förklarade någonting med hjälp av gester. Männen lyssnade och svarade. Flickan kommer inte ihåg vad samtalet rörde sig om, men förmodligen fördes det inte med hjälp av artikulerade ord, snarare med telepati, (observatörens anm.). Mitt i samtalet greps flickan av en plötslig rädsla (den kan ha förorsakats av den främmande blicken i deras ögon) och sprang hem. När hon tittade tillbaka såg hon farkosten starta sakta och lugnt. Flickan kan inte erinra sig att det hördes något ljud.

Hon berättade upplevelsen för sin mor och mor-

mor, dock utan att bli trodd.

Nästa dag gick hon för att se om föremålet fanns kvar på fältet, hon kände sig rädd att komma nära platsen. Hon kände fortfarande olust och det tog henne lång tid att komma över den. I hennes sinne blev begreppet flygplan associerat med det cigarrformade föremål som hon sett på fältet. Senare tycktes andra flygplan henne mycket främmande eftersom de hade vingar.

Kvarlämand varelse försvann plötsligt

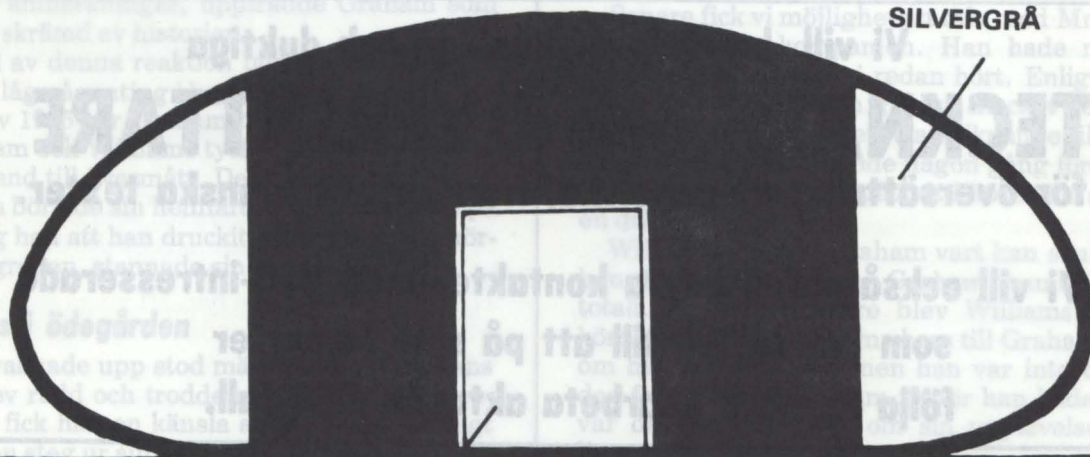
Sommaren 1968 blev tre fjortonåriga flickor vittnen till en ovanlig händelse i södra Estland. Vid den tiden skrev pressen ofta om UFO:s och besökare från yttre rymden, någonting som dessa flickor var mycket intresserade av.

Denna sommar tillbringade de på ett campingläger för ungdom (organiserat av Tartu-skolan för psykisk träning) vid deras sportbas 'Veski'. Ett av vittnena som vill förbli anonym berättar följande på band i maj månad 1977.

Sommaren 1968 tillbringade jag mina ferier tillsammans med vänner vid Kaarna-sjön nära Otepää.

Natten den 20 juli, mellan kl. 24.00 och 01.00 hände något konstigt. Vi satt runt ett träbord bakom huset, vår vanliga matplats. Jag minns att det var en sällsam tystnad och en vacker månljus natt.

Vi lade märke till en lysande stjärna som rörde sig med hög hastighet i skyn. Snart slog den följe med ett cigarrformat föremål som plötsligt uppenbarat sig och på kort tid försvann det ur sikte. Eftersom det redan var sent beslöt vi att gå till sängs. Det är

DÖRRÖPPNING

Så här såg det UFO ut som en sexårig flicka 1950 såg i den estniska byn Liiduvere. Flickan up-

plevde också en närkontakt med UFO:ts besättning med vilken hon gestikulerande förde en konversation!

intressant att tillägga att vi kände en egendomlig hotande fara hela tiden. Det var som om vi hade förutsett någon underlig händelse. Denna känsla paralyserade oss och vi kände det även inne i rummet. Den stora 'cigarren' som vi sett ökade vår fruktan. När jag började klä av mig fylldes plötsligt rummet med ljus. Min vännina skrek: 'Titta' Vad är det där? Jag vände mig mot fönstret och såg ett stort just föremål på ett avstånd av ca 50 meter.

Jag tyckte det såg ut som en buss. Det var omgivet av rödaktiga orange och gula sökarljus. Ljuset bländade oss men efterhand slockande det och bara en mörk glödande massa dröjde kvar inom synhåll. Det började utstråla ett grönblixt ljus. Vi kunde också se en blågrön strimma runt föremålet som tycktes förminska. Ljusstrimman lyste upp skogen och ingav oss en viss oro. Föremålet fanns inom vårt synfält i omkring fem minuter. Sedan hörde vi ett tyst surrande och så var det borta.

Nu kände jag en stark lust att gå ut, även om jag nyss varit stel av skräck när jag betraktade föremålet. När jag nådde hörnet av huset såg jag en människoliknande varelse, som såg ut som en kvinna, på platsen där föremålet varit tidigare. Varelse kunde vara omkring 140-150 cm lång och hade ett lysande silverband tvärs över bröstet. Figuren försvann plötsligt i tomma luften. Jag kunde se den endast en mycket kort stund.

Efter en orolig natt beslöt vi oss följande morgon för att ta reda på mer om händelsen på ort och ställe

Där fanns en diffus cirkel med en diameter av omkring två meter och marken var avbränd. Inom ett område av 30 meter upp till vägen fanns de mest säregna spår i marken, som om föremålet hade hoppat längs vägen.

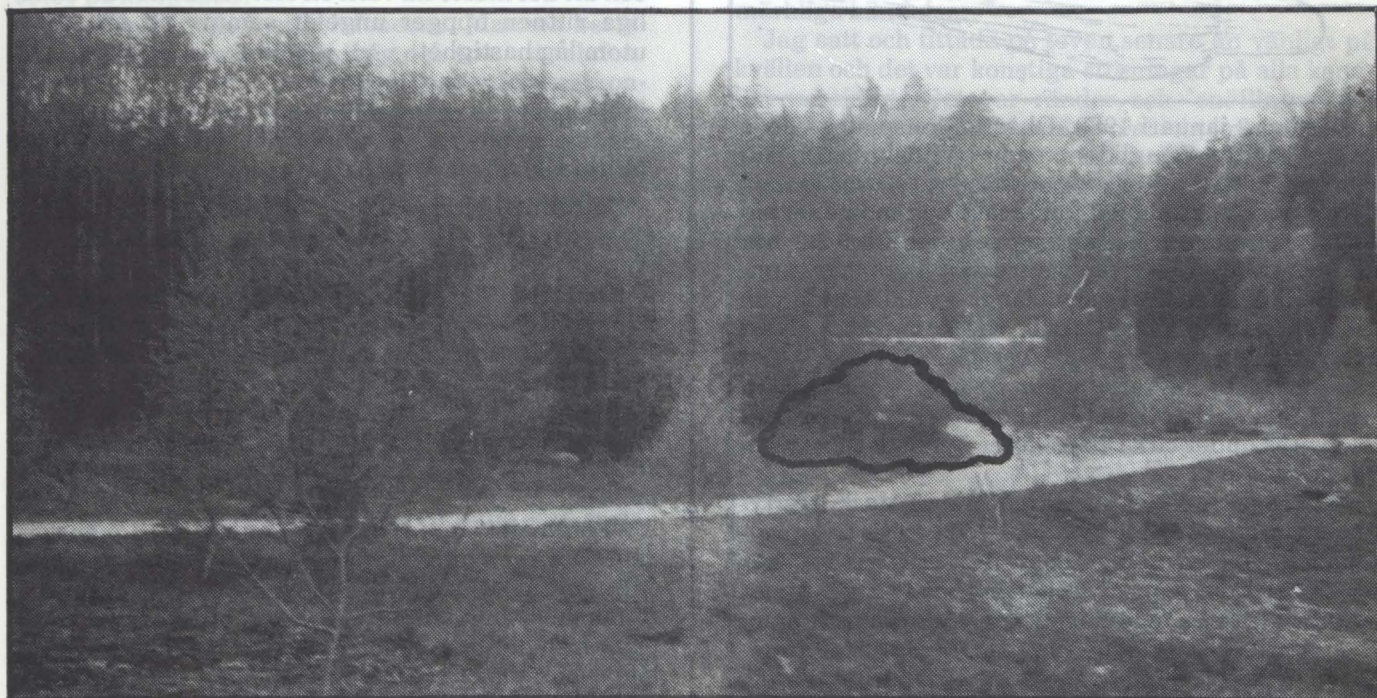
På morgonen berättade vi för våra övriga vänner vad som hänt, men de tog oss inte helt på allvar. Vi fick rådet att inte göra något väsen av det inträffade.

Några av kökspersonalen berättade att de tagit en roddtur på sjön under natten och att de hört ett mycket högt ljud omkring midnatt men vi hade inte hört något trots att vi var på så nära håll som 50 meter från sjön.

Det är värt att notera, att vittnet förde dagbok vid denna tid och på grund av detta har de grundläggande detaljerna av observationen blivit bevarade. Flickorna har också klottrat ner detaljerna på ett papper lagt det i en flaska och begravt det i jorden, exakt på platsen för deras observation.

När platsen undersöktes fastställdes att föremålet och varelsen hade varit på ett avstånd av åtminstone 10 meter från åskådaren. Den smala gångstigen som upptäcktes var omkring 180 meter lång och inte 30 meter som flickan påstod.

Det blev klarlagt att tränaren vid lägret inte hade hört något om det inträffade. Däremot bekräftade huvudvittnets mor och familjens övriga umgänge samt en dam som tidigare arbetat på lägret flickornas upplevelser år 1968.

Här "parkerade" enligt ett vittne för tolv år sedan ett bussliknande starkt ljusomgivet UFO. Föremålet observerades på ett avstånd av ca 50

meter och var i den storleksordning som skissats på fotot. Observationen gjordes i närheten av Kaarnasjön vid Otepää.

Hänt se'n sist

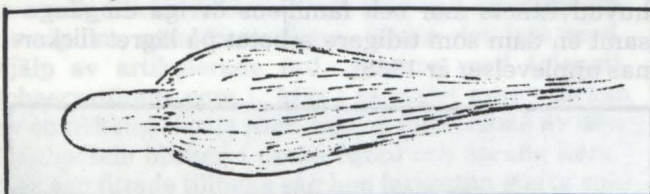
UFO-fenomen utanför Sundsvall.

Datum: 18 december 1979. Tidpunkt: ej angiven.
Observationsplats: Lo utanför Sundsvall.

- Det var som om en ljusbåge lyst upp hela nejden under några sekunder säger meteorolog Göran Aspling, Midlanda, som tillsammans med kamraten Christer Johansson observerade ett oidentifierat ljussken den här kvällen. - Himlen flammade upp, men vi såg inget föremål-konstaterar en förbryllad Göran Aspling.

Ungefär samtidigt såg dock författaren Sten Johansson i Dämsta och hans son ett pulserande föremål av tefatsform. Det var inte långt från den plats där Aspling observerade ljusskenet. - Det pulserade med ett kraftigt ljus och hade en fönsterliknande öppning framtill, berättar Johansson. Ljuset var gult Han uppfattade föremålet som delat i två delar, vilka roterade inuti varandra. Medan Sten Johansson och sonen Thomas iakttog föremålet satte det fart åt sydost och steg blixtnabbt!

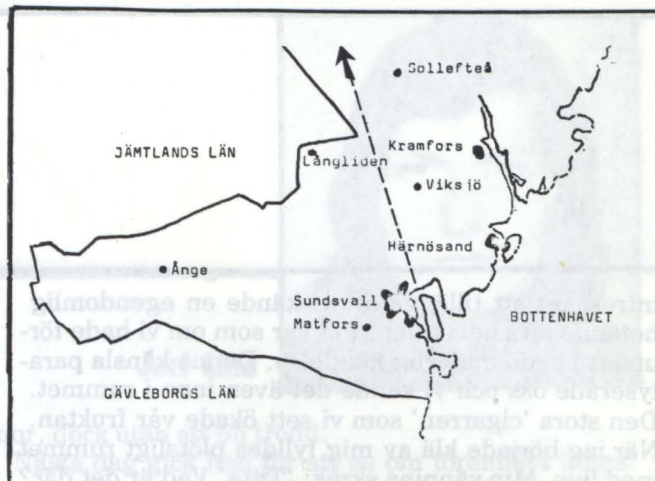
Bolid - rysk raketstart eller UFO?

Datum: 2 januari 1980. Observationsplats: Viksjö (Härnösand), Långliden samt Vilhelmina. Tidpunkt: 15.00.

Hasting Jansson med familj iakttog fenomenet vid Viksjö nordost om Härnösand och han berättar här hur det såg ut. - Klockan var tre när vi uppmärksammade föremålet. Det var avlångt - tubliknande och med en lång eldkvast baktill. Det kom från sydväst och rörde sig mot nordväst berättar Hasting. - Det kan knappast ha varit något flygplan - eldkvasten var jättelik, säkert över en kilometer lång. Föremålet syntes under cirka 10 minuter innan det försvann vid horisonten ...

Nils Enar Melin från Härnösand är dock övertygad om att det var ett flygplan. - Visst såg det ovanligt ut. Men i skymningen blev det troligtvis reflexer på avgaserna från flygplanskroppen tror Melin. Andra, som såg fenomenet, var både för och emot flygplansteorin. Men så fick UFO-Sveriges fältforskare Loy Solli i Sundsvall två intressanta rapporter, som på nytt mystifierade alltsammans. Den första kom från Brita Johansson, Långliden. Hon gjorde samma iakttagelse klockan 15.00. Hon säger sig aldrig ha sett något liknande, fastän det dagligen pas-

Ett avlångt, tubliknande, föremål med en lång eldkvast baktill observerades den 2 januari i år av ett flertal vittnen över bl a Viksjö och Vilhelmina. Pilen på skissen visar den riktning föremålet tog. Den mindre skissen visar hur ett av vittnena, Hasting Jansson, uppfattade föremålet.

serar plan över där hon bor, både med och utan kondensstrimlor efter sig. Föremålets kurs var väst eller nordväst.

Rapport nr två kom från Vilhelmina. Vittnet stod och tittade ut över Volgsjön. Han fick då se ett en och en halv meter stort föremål (skenbar storlek) komma flygande på ganska långt avstånd från Vilhelmina. Föremålet var äggformat eller ovalt. Det kom ett mycket starkt rött sken från det. Banan var rak och gick strax ovan horisontlinjen. Observations-tid 10 - 15 minuter. Loy Solli kontaktade dagen efter SMHI, LV5, KA5 samt flyget i Östersund (F4), men ingen kunde förklara vad som observerats. Loy Solli: - Vi kan anta, att föremålet har flugit p. hög höjd och att det måste ha varit en stor sak därför att samtliga vittnen uppger ungefär samma tid och dessutom låg hastighet.

Stig Aggestad

Mörkt UFO över Ånge.

Datum: 20 januari 1980. Tidpunkt: 15.45 - 15.50.
Observationsplats: Ovensjö cirka 4 km väster om Ånge.

Kontorist Margaretha Mattsson, 28, och hennes make observerade denna dag ett märkligt flygande föremål, som på cirka en kilometers avstånd passerade bostaden. För vår fältforskare Loy Solli berättade Margaretha, att hon och maken vid 15.45 tiden på eftermiddagen fick syn på ett mörkt, metalliskt flygande föremål som dök upp i väst och försvann i sydost.

- Föremålet kunde i storlek jämföras med månskärnan, som var synlig liksom planeten Venus, berättar Margaretha Mattsson. - Bakom det mörka föremålet fanns en orangefärgad eldkvast - till synes helt avskild från det och cirka tre till fyra gånger större än själva föremålet, som flög i en jämn bana med en hastighet motsvarande ett mindre sportflygplans. - Storlek uppskattningsvis fyra till fem meter och avståndet till föremålet som sagt cirka en km, konstaterar Margaretha Mattsson.

Dalande rymdföremål över Malå.

Datum: 28 december 1979. Tidpunkt: 15.30.
Observationsplats: Långträsk, Malå.

- Det var ett föremål som rörde sig sakta ned mot jorden och det var absolut inget himlafenomen. Vad kan det ha varit? Var det möjligen ett UFO? Ja, det frågar sig Robert Johansson från Malå efter sin oförklarliga observation fredagen den 28 december i fjol.

- Vi stod ute på gården och kunde se föremålet under cirka 20 minuter berättar han vidare. - Så småningom började det svänga österut och öka farten. När det försvann verkade det upplyst, men det var inget eldklot med svans efter som vid stjärnfall. - Det föll inte rakt ner heller. Vi såg att det började svänga fram och tillbaka, säger en förundrad Robert Johansson.

UFO-dockning utanför Fagersta!

Datum: 18 januari 1980. Tidpunkt: 20.30 - 20.35.
Observationsplats: Ävestbo cirka en mil söder om

Fagersta, Västmanland.

Plåtslagare Lennart Gallon och hans fru Catharina blev den här kvällen vittnen till både en separation och en dockning mellan två oidentifierade flygande föremål!

Lennart Gallon berättar: - Det var min fru som såg föremålet först. Det liknade en stor, helt röd stjärna. **Plötsligt delade föremålet på sig i två delar!** Vi stannade bilen, stängde av motorn och vevade ned rutan, och vi såg då hur det ena föremålet kom farande över himlen. Efter några minuter hann det andra föremålet ifatt det första, **och då såg vi hur de for emot varandra och på nytt blev ett enda föremål!** Detta försvann sedan med otrolig hastighet västerut

Inget ljud hördes. Det var som om vi drömde - vi kunde helt enkelt inte fatta, vad vi såg. Föremålen var något helt okänt för oss...

Närkontakt av tredje graden i Jugoslavien

Den här händelsen inträffade i Radio Maribors studio som ligger mitt i centrum av staden Maribor i i Jugoslavien. Ögonvittnet är vaktman i radiohuset och den här kvällen hade han nattpass från 22.00 till 06.00 på morgonen.

Det hela började med telefonerna. Mannen berättar så mycket han kommer ihåg och tror att telefonhändelserna började en till två månader före närkontakt-händelsen. Han vet dock inte om det hela skedde 1975 eller 1976. För vår del är det viktigt att känna till att i det rum han uppehöll sig finns det en telefon och i studion bredvid finns det flera telefoner. Mannen berättar:

Jag var på nattpass, det var mellan kl 22.00 och 22.30. Telefonen på kontoret började ringa och jag lyfte luren, men ingen svarade. Jag lade på luren - och i samma ögonblick ringde telefonerna i studion. De är linjetelefoner. Den ena direktkopplad till 'Teznon' i utkanten av Maribor och den andra till poststationen. Telefonerna ringde samtidigt och jag lyfte en av lurarna, men ingen svarade. Från alla telefonerna hördes bara något slags vibrerande ljud. Det kan jämföras med ljudet från en radio som är inställd mellan två stationer.

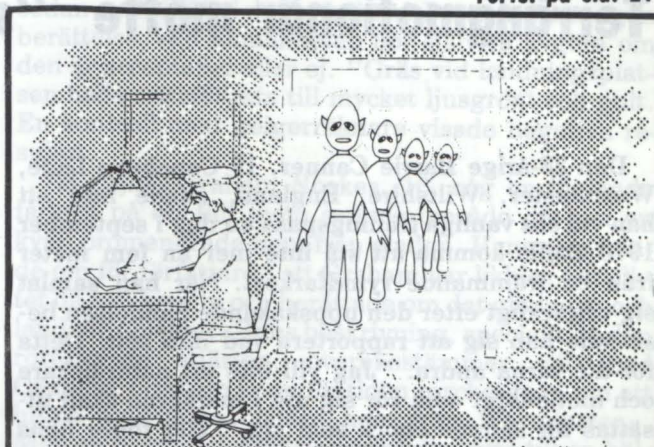
Jag försökte ringa till posten, men ingen svarade. Jag gick då tillbaka till rummet där jag brukar vara under tjänsten och ringde därifrån på en annan telefon till posten, för att fråga dem varför de drivit med mig genom att ringa och sedan bara lägga på luren. De svarade att de inte ringt över huvud taget under kvällens lopp. Samma svar fick jag från dem jag ringde upp på den andra linjen. Därefter ringde jag

hem till vår tekniker, som sa att det möjligen kunde bero på vädret. Jag tittade ut och kunde konstatera att det var klart och fint väder.

En eller två månader senare var jag en kväll på mitt arbete (nattpass) och då utspelade sig följande märkliga händelse:

Jag satt och tittade på teven senare än vanligt på kvällen och det var konstiga störningar på alla kanaler samtidigt. Det var ränder och 'snöflingor' på bildrutan och tidigare hade den aldrig krånglat. Till slut stängde jag av den och återgick till jobbet. I samma ögonblick hörde jag steg från hallen och stu-

Forts. på sid. 21

Vaktmannen häpnade - in genom dörren kom fyra män som förflyttade sig på ett "omänskligt" sätt. Gångsättet beskriver vaktmannen som "skuttande elastiskt och fjädrande".

Australiensisk detektiv tog fantastisk UFO-film!

En privatdetektiv i Adelaide, sydöstra Australien, har på färgfilm lyckats fånga tefatsliknande farkoster och deras märkliga besättning. Forskare anser, att bilderna innebär ett stort genombrott inom UFO-forskningen. Kodak, som tillverkat filmen, bekräftar att den är helt äkta.

Filmen, 210 sekunder lång, togs klockan 04.17 den 22 januari 1979 av José Luis Duran. Han har ägnat det senaste året åt att detaljfotografera hela filmen i ett elektronmikroskop. Några filmrutor visar ett tefatsliknande föremål, som stiger upp ur en väldig farkost, ett klot i flera lager. På andra rutor ser man små, levande varelser genom fönstren och på den större farkostens yta. Nyheten om de kusligt fosterliknande varelsena som elektronmikroskopet avslöjat, har slagit ner som en bomb i vetenskapliga kretsar.

Professor J Allen Hynek, f d astronomisk rådgivare åt US Air Force, har bett att snarast få en kopia av Durans film för att utvärdera den vid Center for UFO-Studies i Illinois.

Chefen för konsumentfrågor vid Kodak i England, P M Sutherst, utesluter att det rör sig om något falsarium eller trick. Han säger i ett brev till Derek Mansell, internationell UFO-forskare i Oxford: 'Jag har kontrollerat filmen och kan intyga, att den tillverkats och framkallats korrekt. Jag kan också säga att motiven tillkommit på optisk väg, dvs det som finns på bilderna fanns också i verkligheten'. Derek Mansell menar, att filmen visar en främmande utomjordisk farkost. Han säger: 'Ljusen kan omöjligt tillhöra ett flygplan. Rymdforskningsstationerna har intygat, att inga meteoriter eller liknande föremål kom in i jordatmosfären. Varken på den platsen eller vid den tidpunkten'.

Privatdetektiven José Luis Duran berättar om händelsen: 'Det första jag såg var ett rött och blått ljus. Det kom från nordväst och rörde sig över kraftledningarna i riktning mot baksidan på mitt hus. Jag har varit fallskärmsjägare och då tränades jag att identifiera flygplan efter utseende, ljud och hastighet. Det här var inte något flygplan.

Jag hämtade min kamera, en Canon autozoom 10-14, laddad med Ektachrome 160 film, och började filma. Föremålet uppförde sig som om det ville dra uppmärksamheten till sig - det blixtrade och ändrade riktning flera gånger och gav sig sedan av mot en stor ljusstark stjärna - Venus. Jag är glad att Venus också kom med på filmen', säger José Luis Duran. 'Nu kan experterna inte säga, att föremålet jag såg var Venus'.

Durans film tycktes från början inte visa mer än ett starkt, rörligt ljus. Men när han hörde, att en UFO-film från Nya Zeeland skulle datorkontrolleras, blev han inspirerad att analysera sin egen film i detalj. Han lyckades låna ett Olympus elektronmikroskop och började sedan det mödosamma arbetet. Ruta för ruta, en i timmen, gick han igenom filmen och tog de 1075 mikrofoton, som nu förbryllar vetenskapen.

José Luis berättar: 'Fotoexperter slår fast, att det större föremålet, ett väldigt klot i många lager, är minst 400 meter i diameter. Det är så stort att det i någon filmruta fyller hela bilytan. Men det som förbluffar oss mest är det vi ser lämna den större farkosten. En bild visar, vid 1000 gångers förstoring, hur ett föremål med den klassiska tefatsformen rör sig bort från det enorma klotet'.

John Pinkey (översättning: Larz Blomqvist).

Terrängmotionär mötte "skallbaggs"-UFO!

Den 28-åriga Barrie Canner, 19 Copeheap Lane, Warminster, Wiltshire, England, anade inte att han vid sitt vanliga träningspass en dag i september 1970 skulle komma att stå inte mer än fem meter från en främmande rymdfarkost. När han samlat sig tillräckligt efter den uppskakande händelsen bestämde han sig att rapportera vad han sett. Detta för att varna andra. 'Jag vill inte att naturläskare och motionärer som rör sig ute i markerna skall ut sättas för samma chock som jag.' Här följer hans berättelse med egna ord.

'Jag är en aktiv person som gillar terränglöpning under förutsättning att vädret är fint. På kvällen den 28 september 1970, vid 19.30-tiden, tog jag min bil

och åkte ut till en gammal romersk väg, som löper över Lords Hill, i närheten av Warminster, på huvudvägen till Shaftesburg. Jag parkerade bilen på gräset vid sidan av den romerska vägen, innan jag satte igång med mitt träningspass. Jag hade min träningsoverall på mig, vilken har säckiga byxor och armar. Klockan var 20.15, när jag började min terränglöpning, långt borta från bebyggelsen i ett lugnt område där endast enstaka fågelläten bryter tystnaden'.

'Allt var lungt och stilla, luften kändes ren och uppiggande i den stjärnklara kvällen. Jag sprang spåret fram och tillbaka, en sträcka på flera kilometer. Då jag nådde en punkt ca tre fjärdedelar av

sträckan på tillbakavägen, fick jag syn på ett underligt föremål på ett fält till vänster om och i närheten av spåret. Det var orörligt och stod i ett hörn, med ett trådstängsel vid ena sidan. Klockan var då 21.30. Från där jag stod, i närheten av en grind, inte mer än 5,5 meter ifrån det landade objektet, (det fanns verkligen inte där då jag löpte åt andra hållet) beräknade jag dess dimensioner till en höjd på 3,5 meter, inkl. dess tre stödben, och en längd på 4,2 meter från dess avrundade nos till den korta och rörformade stjärten."

"Jag undrade över vad i hela världen det kunde vara och närmade mig försiktigt det underliga luftskeppet. Ju mer jag betraktade dess märkliga detaljer, och dess okonventionella formgivning, ju mer övertygades jag om att den knappast härrörde från vår värld. Denna övertygelse växte medan jag under flera minuter studerade den märkligt skalbaggsliknande maskinen framför mig, vars ben utgjorde ca en tredjedel av dess totala höjd. Eftersom jag själv är uppvuxen på landet, är jag väl förtrogen med olika slags föremål som lämnats ute på fälten. Öde ladugårdar, höstackar, silos, traktorer och skördetröskor kan framkalla underliga silhuetter i nattmörkret. Men vid detta tillfälle visste jag, instinktivt, att det kunde vara farligt att gå närmare."

"Det slog mig också att det var viktigt att inte visa några tecken på panik. Om jag skulle råka möta varelserna eller varelsen från denna farkost, måste jag stå fullständigt stilla. Faktum var emellertid, att det inte fanns några tecken på liv vid farkosten, men jag hade en underlig känsla av att stå under noggrann bevakning. Jag fick för mig, medveten om den förändrade atmosfären, att varelserna antingen var intresserade av (a) min träningsutstyrsel eller mig personligen; eller (b) mitt fordon som var parkeerat vid sidan av spåret".

"Var de nyfikna över vad det var för slags maskin, och hur den drevs? Vad den använde för bränsle, hur den styrdes och med vilka kraftmedel den framdrevs? Dessa tankar flög genom min hjärna medan jag stod där och tittade. De kunde, å andra sidan, ha hållit mig under uppsikt en längre tid, tills jag beslutade mig för att åka ut till en enslig plats en lugn kväll. Jag kommer alltid att minnas maskinen där den stod så stum och spöklik på fältet. Jag lyckades till slut slita mig ur min förtrollning och sprang till bilen. Jag tittade mig om då och då för att övertyga mig om att jag inte förföljdes, men inte ett ljud eller en rörelse kunde märkas från objektet."

"Jag rapporterade händelsen till Bob Strong, som undersöker sådana saker. Vi återvände på onsdagskvällen den 30 september till platsen, i sällskap med Arthur Shuttlewood. På platsen diskuterade vi detaljer jag hade beskrivit, såsom de tre triangulära eller pyramidformade fönstren på den övre delen av farkosten, ovanför den nästan cirkelrunda plattformen;

men; den svaga glöden som utsändes från alla punkter runt farkostens periferi; den kraftigare markerade ljusstyrkan från fönstren; den avrundade nosen och det korta rörliknande utsprånget i aktern, som jag menade borde innehålla motorn; och den fena som löpte över den valryggsliknande överdelen."

"Mellan de två bakre benen och framdelen på maskinen fanns en rund dragspelsliknande säck eller rutsch, som var nedhissad från buken, och som var vit till färgen. Där farkosten hade stått fann vi tydliga avtryck i jorden och nedpressat gräs. Landningsstativets fötter var triangulära. Det uppmätta området mellan benen var också en exakt triangel, med liksidiga mått. Det var som om landningsstället hade sjunkit ned i marken ca 2,5 centimeter, kanske något mindre, och märkena var några få tum breda och långa. Vi plockade upp tre metallbitar, kopparbronsfärgade, inom triangeln. De var olika stora och tunga. Och vad jag förstår, har dessa skickats till Winchester och Cambridge för analys av experter."

Andra ovanliga mineraler och stenar hittades senare på platsen, bl.a. en genomskinlig marmor med en yta som hade en pärlgrå nyans. Mr Canner förklarade att han hämtat sig från sin chock och insett att han hade haft en extraordinär upplevelse och att han tills vidare undviker att åka till Lords Hill för sina träningspass. "Det kan vara så att dessa varelser önskar en personlig kontakt och att människor på jorden måste övervinna sin skräck inför okända ting för att utvecklas eller bli upplyst om deras uppdrag här på jorden - men det är lättare sagt än gjort," tillade mr Canner.

Bob Strong, f.d. bombflygare i Royal Air Force (RAF) och nu chaufför åt försvarsdepartementet, verifierade att Barrie Canner är en pålitlig och ärlig person. "Jag tror på hans historia, vilken bekräftar landningar som vårt observationsteam har bevitnat sedan april 1967, i dessa trakter. Detta är hans egen berättelse, och allmänheten bör själv få avgöra om den är acceptabel eller ej. "Gräs vid landningsplatsen hade missfärgats till mycket ljusgrönt och gult. En kontroll med geigerräknare visade negativa resultat.

En pojke, Graham Noakes, 16, såg en liknande farkost på ett fält inom samma område då han en kväll promenerade hem från staden. Hans mor talade om för författaren att Graham var likblek i ansiktet då han kom in och berättade om det glödande och landade objektet. Hans beskrivning, speciellt då den rörformade stjärten, överensstämmer väl med Canners. Graham är nu för tiden mycket mån om att hinna med sista bussen hem från Warminster... Men en begynnelseärädsla förvandlas ofta till en hälsosam kunskapsörst - efter hand.

Källa: UFOs - Key to the New Age, av Arthur Shuttlewood.

Rysk forskare diskuterar UFO-problemet:

Får vi besök av varelser från rymden? Av A.V. Georgevitj

AV Georgevitj är vice direktör för avdelningen för undervattensforskning i Sovjetunionen. I den här artikeln belyser han i en resumé av en föreläsning den eviga frågeställningen i UFO-kretsar – får vi besök av rymdvarelser?

Petrosavodsk, den 20 september 1977 /TASS-meddelande i tidningarna 'Ivestija', 'Socialistitjeskaja industrija' av den 23 september 1977/.

Den 20 september 1977 klockan 3 visade sig ett UFO i form av ett eldklot på stor höjd över Helsingfors. Efter att ha stannat några minuter över stadens centrum flög det snabbt mot öster. Vid korsandet av USSR:s gräns observerades, såsom nyhetsbyrån UPI meddelar, en kraftig ökning av radiokommunikationerna mellan olika delar av landets luftförsvär.

Efter att ha utfört en manöver i vertikalplanet (i form av en åtta) över Leningrad (ett intensivt spår blev kvar) visade sig UFOt klockan 4 över Petrosavodsk. Jämte meddelanden från TASS såges det att föremålet kastade ut två sonder, vilka till formen påminde om ficklampor, som flög fram över Leninavenyn. Vid den tidpunkt då föremålen visade sig över Petrosavodsk vaknade många av stadens invånare med känsla av skräck. Föremålet gick ned över ett fartyg på 140 meter, som låg i hamnen. Vid en jämförelse mellan UFOt och fartyget uppskattade man dess ungefärliga storlek till 105 meter. När UFOt rörde sig i riktning mot sjön Onega, körde många bilförare efter det. UFOt uppehöll sig åter över sjön, och från det skildes ett föremål av mindre storlek och sjönk i vattnet, men det stora föremålet försvann bland molnen.

En flygare frågade, när han flög mot Petrosavodsk, flygplatsens luftbevakning, om det fanns något plan i hans luftkorridor. Från flygplatsen meddelade man: 'i luften finns det inga flygplan'. Piloten meddelade, att han såg ett eldklot, ur vilket det stack fram ett svart stjärtplan.

Piloten, som ämnade flyga sträckan Kiev-Leningrad, meddelade, att han följdes av ett UFO.

I Tjumen observerade man några UFO:n i form av klot, vilka under flykt ändrade färg från gult till grönt.

Alla ögonvittnen lade märke till att UFOt flög oerhört fort. I Columbia har man med hjälp av instrument lyckats fastställa hastigheten till 44000 kilometer i timmen.

I december 1976 observerade man ett UFO över Teheran. Stridsflygplan, som gick upp, försökte närma sig föremålet, men efter att ha gjort en sväng utvecklade det en oerhörd hastighet. Först avlägsnade det sig men började sedan förfölja. När stridsflygplanen försökte öppna eld, upphörde det elektroniska systemet och eldgivningssystemet att fungera. Piloterna kunde endast med svårighet landa. Från klotet avskildes en sond, som landade i utkanten av Teheran.

Irans regering sände ett meddelande till ledarna för USSR och USA, då de misstänkte, att detta var ett försök med något nytt vapen, med anhängan om en kommentar av händelserna. Meddelandet till Kosygin överlämnades till ordförande B N Petrov,

akademiledamot i Interkosmos. Från honom kom det till F G Sigel, ledare för forskningsgruppen gällande UFO. Gruppen bad att få kompletterande information, och den fick man från Irans regering. UFOt har en diameter på 4,5 meter och en vikt på fem ton (enligt uppgifter på landningsställen). Apparaten har formen av en sfär med metallfärg. Ur UFOt kom det två ufonauter, 2,5 meter långa. De var klädda i något som liknade flygdräkter, vilka blänkte som om de var gjorda av metall.

När ortsborna närmade sig UFOt, steg det långsamt och efter att ha förvandlats till ett eldklot försvann det på ett ögonblick. På landningsplatsen fanns det kvar spår av tre landningsben och något slags grönaktig vätska.

UFO:n uppträder ofta över militära anläggningar och i områden för militärövningar. Det har aldrig observerats några fall av anfall från UFO. Alla fall med kollision har framkallats genom människors aggression. År 1975 visade sig ett UFO på en av NATO:s raketöar i Medelhavet. Order gavs att tillintetgöra det, men den avskjutna raketen exploderade utan att ha uppnått sitt mål. Samma öde drabbade även tre andra raketer. Man fick intryck av att raketerna flög mot en osynlig barriär och exploderade. Ett provskott vid sidan av målet blev framgångsrikt, ty det uppstod inte någon explosion. Då genomförde flygplan en fotografering av målet. Vid en långsam uppspelning av filmen fastställdes det ögonblick, då raketen exploderade utan att ha närmats sig föremålet. En undersökning av splitter från raketen visade, att de alla var täckta av porer, som om det vore ett träd som genomborrats av trämask.

Sommaren 1975 fick löjtnant Paltsev, som tjänstgjorde i närheten av Borisogreb, när han en morgon återvände till sitt förband syn på något som såg ut som en kupol vid sidan av vägens buskar. Han gick fram mot den - när han kommit trettio meter från kupolen lyfte UFOt och efter att ha flugit över landsvägen landade det på nytt. Paltsev rusade mot det. Efter att ha sprungit några meter mot apparaten, kände han att han stötte emot en elastisk vägg och förlorade medvetandet. Det sista han kom ihåg var två mänskliga figurer bakom den genomskinliga kupolen. Den ena satt bakom något som liknade en instrumentbräda, medan den andra stod och lutade sig mot kupolens insida.

Dimensionerna på de observerade föremålen är varierande: från 4,5 meter till 1,5 kilometer. Varierande är även formerna: ett klot, en cylinder, en skiva och andra.

Det kan nämnas, att man redan nu vid några experiment lyckats uppnå en hastighet hos partiklar av tio gånger Jordens rörelsehastighet.

Hur kan ett UFO, som rör sig med en hastighet av några tiotal tusen kilometer i timmen, ändra rörelseriktning nästan ögonblickligen? Det måste nå en

hastighet av 160000 kilometer i timmen.

Två hypoteser:

1. Föremålets fluorescens förklaras som en bildning av ett plasmamoln omkring apparaten med ett vacuumlager mellan molnet och UFOts kropp, det vill säga det uppstår en rörelse i ett vacuum och atmosfären gör inte motstånd.

2. Teorin om ett enda fält med tre vektorer: en elektrisk, en magnetisk och en gravitationsvektor. 'Ufonauterna' behärskar uppenbarligen förmågan att till ett minimum reducera inverkan av en av vektorerna genom att överföra dess energi till två andra vektorer. Sålunda blir de vid skarpa svängar av med gravitationsvektorn och utsättes inte för någon gigantisk övervikt. Energin omvandlas till plasmamoln. Närvaron av ett elektromagnetiskt fält omkring UFOt förklarar dess inverkan på omkringliggande föremål. Genom gnistbildning upphör exempelvis elektriska och elektroniska system att fungera sedan de befunnit sig inom UFOts rörelsefält.

Möte med 'Ufonauter'.

Under de senaste 30 åren har man konstaterat 800 möten med ufonauter. Därvid kan man registrera som tillförlitliga ca 80000 fall av observation av UFO.

Ufonauter av tre typer har observerats, nämligen:

1. Kortväxta (33 - 100 centimeter), vilka har långa, fina extremiteter, stort huvud med skarpa öron, som liknar små horn, djupt liggande ögon och en stor grodliknande mun, hudfärgen grön eller brunaktig och föga tilldragande. Ufonauterna går i dykardräkter med i de flesta fall skydd för ögonen.

2. Normal (mänsklig) storlek, som till det yttre inte alls avviker från människor, välbyggda, såväl kvinnor som män.

3. Jättelika (3 - 3,5 meter), proportionellt byggda. Med oerhörd fysisk styrka. Hudfärg: vit, brun, svart. UFOn har observerats röra sig på såväl land som till sjöss. Man har observerat UFOn med en underbyggnad hängande över havet. Ur denna flög då och då små UFOn, som sjönk ned i havet, men som efter en stund återvände.

Under övningar i Arktis med en amerikansk helikopter eskorterad av femton fartyg upptäcktes under vattnet rörelsen hos en kropp med en väldig massa och med en hastighet av 150 knop i timmen (280 kilometer i timmen). Inte en enda nutida ubåt kan röra sig med en sådan hastighet. Den maximala hastigheten är 40 knop i timmen.

Under övningar i Arktis, som gjordes av en internationell expedition, ljöd ett kraftigt dån och därefter flög det inte långt därifrån, på några tiotals meters avstånd, upp isstycken och ur den vak som bil-

dades, dök en sfärisk kropp upp och försvann med en oerhörd hastighet bland molnen.

När den franske djuphavsforskaren Piccard genomförde sin berömda dykning i Marianergraven i Stilla havet, följdes han vid dykningen till botten av två UFO.

I Mexiko observerades ett UFO med en helt kvinnlig besättning. De tog ombord en ung mexikanare och utförde enligt uppgift medicinska-biologiska experiment på honom.

Allra mest intressant är rapporten om de amerikanska astronauternas möten med UFO. 'Apollo 2' (Armstrong, Collins, Aldrin) upptäckte strax efter farkostens uppskjutning mot månen ett jättelikt UFO, som de i början jagade i fatt. Det började förfölja dem och susade sedan förbi. UFOts längd var cirka 1,5 kilometer. När Armstrong och Aldrin landade på månen, fick de plötsligt syn på några UFO:n i form av skivor på motsatta sidan av kratern. Armstrong utropade: 'F-n också, de är redan här!' När de meddelade Houston detta, förbjöd man därifrån astronauterna att under fem timmar gå ut ur landningsmodulen. Först när de var övertygade om att det inte förekom några fientliga handlingar från UFOts sida, fick astronauterna tillåtelse att stiga ut på månens yta. Aldrin tog en färgfilm av detta, som är strängt hemlighållen och alla informationer gick avsevärt långsammare än själva flygningen. Detta möte gjorde ett djupt intryck på astronauterna. Aldrin fick en kraftig nervchock, från vilken han ännu inte kunnat hämta sig, och Collins blev präst.

Även besättningen på 'Apollo 13' mötte ufonauter. Enligt programmet skulle de spränga en liten kärnladdning på månen för att framkalla en konstgjord månskakning. Under diskussionen av detta experiment med Houston per radio flög UFO:n bredvid farkosten. Efter samtalet uppstod det en explosion i ballongen, som fanns i Apollos kabin. Explosionen förorsakade inte någon skada men omöjliggjorde landning på månen. Kärnladdningen försattes också ur funktion. Enligt astronauternas antaganden skedde det inte heller utan UFOs inverkan.

Resultaten av ufonauternas aktivitet kan man finna på jorden.

I Brasilien har man funnit ett schakt, väggar och dagorter, som är utfyllda med vanlig jord med stor exakthet och täckt med modelleringsglas. Nu arbetar en expedition under ledning av Armstrong i detta schakt.

I Kasakstan har man upptäckt ett stenbrott med högar av bearbetade klippblock på ytan. Alla undersökningar till trots har man inte kunnat fastställa vad som utvunnits ur klippblocken.

I USA ägnar man avsevärd uppmärksamhet åt problemet med att utforska UFO. I Klippiga bergen finns det tusentals projektorer riktade mot himlen;

Får vi besök av varelser från rymden? Av A.V. Georgevili

AV Georgevili är vice direktör för avdelningen för undervattensforskning i Sovjetunionen. I den här artikeln belyser han i en resumé av en föreläsning den svaga frågeställningen i UFO-kreisen - får vi besök av rymdvarelser?

var och en med en styrka av upp till 1000000 kilowattimmar. Varje kväll tänder man projektorerna och försöker dra till sig 'ufonauterna'.

Man har observerat UFOs, vilka flugit över centrum med en hastighet av 16000 kilometer i timmen. Till UFO har man gjort ett försök att sända en signal med betydelsen av siffran π - 3,14 - och till svar fick man, såsom man påstår, en signal, som är möjlig att dechiffrera såsom $1/\pi$, men dechiffreeringen i en sådan form har framkallat en het diskussion.

Allra mest intressant är fallet med makarna Hill i USA, vilka hade direktkontakt med ufonauterna. När de en kväll gick på en väg, fick de syn på ett orörligt UFO. När de gick fram till det, fick de syn på ufonauterna, som inbjöd makarna att komma in i UFOt. Därefter förlorade de medvetandet och åter-

kom till medvetande på den plats, där de hade mött UFOt. Makarna Hill underkastades medicinsk undersökning och psykisk-neurologisk påverkan i avsikt att återuppväcka minnet av händelserna den kvällen. Som resultat av detta lyckades man väcka minnescentra hos kvinnan, som berättade om en flygning med ett UFO i kosmos och mötet med UFO. Därefter satte hon på ett papper ut några punkter, som förmodligen skulle markera stjärnkonstellationer på himlen. Man lade detta schema vid kartan över stjärnhimlen och konstaterade, att ufonauterna flugit från en stjärna, till vilken avståndet är trettio-sju ljusår. Det mest intressanta är, att det på Hills karta fanns stjärnor, som inte funnits på en karta över stjärnhimlen. De upptäcktes efter ett år, exakt på den platsen. Före mötet med ufonauterna hade makarna Hill inte det minsta begrepp om astronomi.

Brasiliansk advokat mötte rymdmän

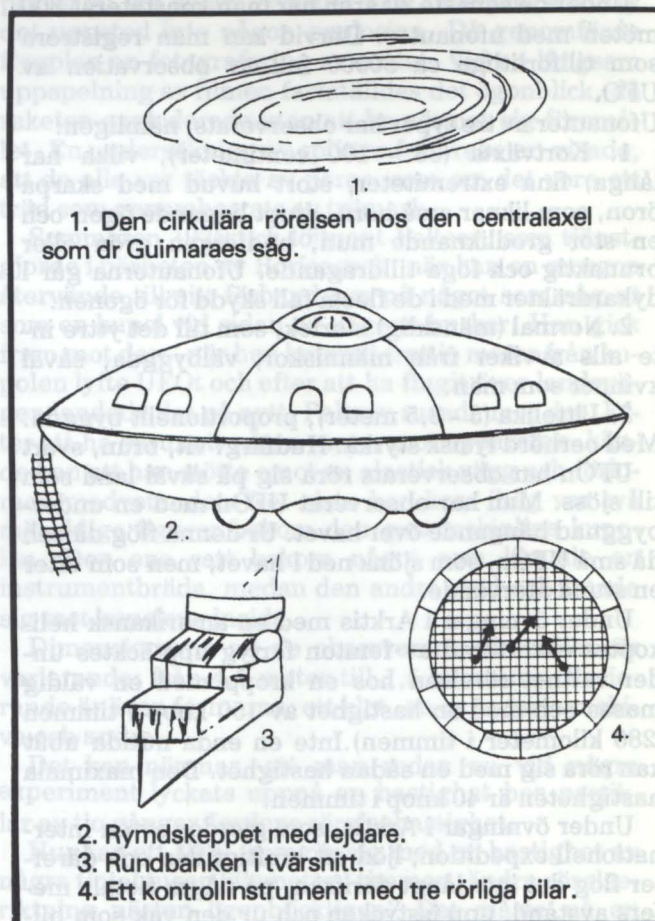
I en intervju i Rios TV-station 13, den 27 augusti 1957, berättade jur.prof. Joao de Freitas Guimaraes om sitt sällsamma möte med ett UFO och dess besättning. Han utfrågades ytterligare av SBEDV (Sociedade Brasileira de Estudos sobre Discos Voadores), varvid han bekräftade alla sina utsagor. Här följer ett sammandrag.

Den 16 juni 1956 begav han sig, å yrkets vägnar, till staden Sao Sebastiao. Då det var kväll, och domstolen var stängd, bokade han rum på ett hotell och tog därefter en promenad på stranden. Klockan 19.10 eller 19.15, då han blickade ut mot havet, fick han syn på en vattenstråle som höjde sig över havsarmen mellan ön Ilha Bela och Sao Sebastiao. Han trodde att det var en val, men i samma ögonblick dök en kupig farkost upp ur vattnet och styrde in mot stranden. Den var försedd med ett landningsställ i form av stora klot. Genom en öppning kom två män ut och närmade sig vittnet. De var över 1,75 m långa, hade långt blont hår och ljusa, allvarliga ögon. De var iklädda odelade gröna overaller.

I början greps han av skräck, då de gjorde halt framför honom. Då de såg så mänskliga ut, frågade han dem om de råkat ut för maskinfel eller om de sökte någon. Då han inte fick svar på sin fråga, upprepade han denna på franska, engelska och italienska, men utan resultat. Trots att de inget sade, fick advokaten det intrycket att de bad honom gå ombord på farkosten. Det tycktes honom som om piloterna gjorde sig förstådda genom telepati. Dr Freitas Guimaraes märkte att han inte kunde stå emot denna inbjudan, och han kände en oemotståndlig lust att se farkostens inre. En av männen gick mot skeppet, med ryggen vänd mot honom. Han följde efter utan

motstånd, och den andre mannen följde honom.

Den man som gick först grep med ena handen tag i lejdaren och klättrade med lätthet in i farkosten,

medan däremot advokaten var tvungen att använda båda händerna. Vid ingången stod en tredje passagerare och väntade. Då alla tre hade kommit ombord, stängdes dörren och maskinen startade. Trots att han kände ett lätt illamående, lade professorn märke till att vatten strömmade utefter luckorna.

''Regnar det?'', frågade han.

Han fick - genom telepati - sig förklarat, att det inte alls var regn, utan vatten som härrörde från 'rotationen i medietrial mening av de bestämda delar som framdriver skeppet'. De förklarade för honom, att det runt omkring skeppet fanns en anordning för filtrering av strålar som hade den egenskapen att de, i alla eller vissa delar, framställde ett partiellt vakuum. Advokaten lade märke till att de under hela resan endast befann sig i en viss avdelning, trots att han såg att det även fanns andra sådana som var fullt upplysta.

Genom luckorna såg dr Guimaraes att de flög genom en djupmörk zon där stjärnorna lyste utomordentligt starkt. Därefter följde trakter som var rika på stjärnhopar som blixtrade med oerhörd glans. Sedan följde nya mörkerzoner. Efter detta passerade de ett lysande violett skikt, och vid detta tillfälle kände han hur farkosten skakade starkt. Då han visade tecken på oro, sade man honom att farkosten just hade lämnat jordatmosfären.

Under resan frågade advokaten upprepade gånger varför de var här, men han fick inget svar.

Han visste inte varför de inte ville identifiera sig.

I den avdelning där han befann sig fanns en rund platta försedd med ytterst känsliga nålar som svängde hit och dit. Han såg, då de lämnade jordatmosfären, hur dessa nålar började pendla mycket intensivt. En av piloterna förklarade för honom 'att farkosten styrdes i detta områdes resulterande magnetiska krafters riktning.'

Vid återkomsten lade han märke till att hans klocka hade stannat; han räknade dock ut att färden måste ha varat i 30 till 40 minuter.

Vid ett tillfälle, ombord på farkosten, avtalade de ett nytt möte för den 12 augusti följande år, 1957, på samma plats och vid samma klockslag. Detta datum fastställdes genom 12 konstellationer i Djurkretsen (Zodiaken). En rad betecknade året och den tolvfaldiga upprepningen av siffran 8 gav honom månaden augusti.

Professor Freitas Guimaraes uppgav att han inte höll avtalat möte på grund av att fallet orsakat så stor uppståndelse, och att platsen var översvämmad av nyfikna. Dessutom ämnade flygvapnet sända jaktplan till området. (Vilket också skedde).

Ett UFO observerades också nämnda dag då det flög över staden Sao Sebastiao i riktning mot Barra-Quecaba-stranden.

Källa: Vierzig Begegnungen mit Ausserirdischen in Brasilien, av Walter K Bühler.

NÄRKONTAKT I JUGOSLAVIEN *Forts. fr. sid. 15*

dion, där det inte skulle finnas någon människa vid denna tidpunkt på dygnet.

Jag ryckte till och reste mig upp i stolen och i samma ögonblick öppnades kontorsdörren. Det lyste ute i korridoren. Jag häpnade - för in kom fyra män och de gick inte som människor, utan man skulle kunna beskriva deras gångsätt som 'skuttande elastiskt, fjädrande'. Två av dem ställde sig intill mig, den tredje framför och den fjärde stod i dörröppningen. Den som stod i dörren nådde ända upp till dörrposten med huvudet, han var alltså ca 2 meter lång. Jag blev väldigt rädd, för deras blick 'såg inte riktigt klok ut' och uppfattades av mig, i min situation, som skrämmande.

De två som stod bredvid mig tittade på varandra, samtidigt som den som stod framför mig lyfte höger arm och tryckte till med tummen i nacken på mig. Jag har fortfarande känslan kvar, som när han hade sin tumme på min nacke. I det momentet var det något som skakade om mig, någon slags fruktansvärd energi. Sedan gick de utan vidare ut ur rummet utan att helt stänga dörren. Innan de kom in hade dörren varit helt stängd.

Jag sprang snabbt ut ur rummet - men det fanns inte det minsta spår och hördes inget ljud från dem.

Jag gick igenom alla rum och kontrollerade alla fönster men allting var som det skulle. De var helt enkelt borta. Det fanns inte heller någon ute på gården.

Vad det gäller deras utseende så fick jag den uppfattningen att de hade någon slags hatt eller hjälm på huvudet. Ansiktena var som på den franske skådespelaren Fernandel. De var rätt avlånga, hade allvarlig blick och ögonen tycktes orörliga hela tiden. Blicken var dimmig, som om man tittar rakt fram utan att fixera något mål. Ögonen var stora och munnen var också mycket stor, som hos Fernandel, rätt snygga läppar och avlångt huvud. Näsans form lade jag inte märke till och hår såg jag inget.

Klädseln var tättslutande och overall-liknande. De talade inte utan bara tittade på varann, varefter en vände på sig och sedan gick alla ut ur rummet.

Tilläggs bör att vaktmannen förlorade rädslan i samma ögonblick han blev berörd i nacken. Efter ytterligare utfrågningar uppgav han att deras dräkt var av en mörk färgnyans och att de var bredaxlade så att den som stod i dörren täckte hela dörröppningen.

I närheten av Barkhards hus svävade ett diskus-

Forts. på sid 9

Deltaformat föremål passerade på låg höjd

Av Jörgen Granlie

Nyårsdagen 1979 ringde red Göran Palm på Uppsala Nya Tidning till mig och talade om att det på nyårsafton kommit en telefonrapport till redaktionen om en trolig UFO-händelse på gården Bärsta, öster om Örsundsbro. Han avsåg att omgående åka ut till Bärsta och göra ett reportage, men förmodade att Enköpings UFO-förening ville vara med och undersöka fallet.

Georg Lundvall och jag åkte ut till Bärsta och intervjuade människorna på gården, samt gjorde några mätningar.

Klockan 17.15 den 31 december 1978 flög ett okänt föremål över gården Bärsta i Giresta socken, 2,5 kilometer nordnordväst Hjalsta kyrka. Föremålet kom från nordnordväst riktning från A till B på bifogade skiss. Det observerades först av Gert-Inge Svensson och Per-Arne Nyberg, som befann sig vid 1. mellan ladan och ladugården. De fick se farkosten komma mot dem på mycket låg höjd och de trodde först, att det var ett trafikflygplan, som var på väg att landa (nödlända). När föremålet passerade rakt över dem fick de se, att det inte var något vanligt flygplan utan att det hade formen av en liksidig triangel, men med framänden (spetsen) stympad. I framänden fanns ett fast vitt ljus och på styrbordssidan om det vita ljuset fanns en röd lampa och på vänstra sidan en blå lampa, båda med fast sken. På varje 'vinge' i den breda bakänden fanns en blå och en röd blinkande lampa och på mitten två röda lampor med fast sken. De kunde inte urskilja några detaljer i triangeln eller se något av dess form upptill, eftersom det redan hade börjat bli mörkt. Det enda ljud som hördes från föremålet var ett svagt susande eller fräsande ljud 'ungefär som från gaslågan på en varmluftsballong.'

Föremålet försvann bakom torkhuset och Gert-Inge har uppskattat observationstiden till ca tio högst femton sekunder. När föremålet var rakt över Gert-Inge och Per-Arne var dess skenbara bredd så stor, att det föreföll fylla det fria synfältet mellan hustaken.

Några ungdomar befann sig även utanför bostads- huset vid 2. Peter, som var en av dessa, berättade att han fick se föremålet när det befann sig över torkhuset. Det kom på en höjd, som var två till tre gånger höjden på torkhuset. Enligt Bengt Lundewall som är gårdens ägare, har torkhuset en höjd på exakt tolv meter. Det ger föremålet en flyghöjd på tjugofyra till trettiosex meter, antag medelvärdet trettio meter.

Peter uppskattade dess hastighet till 40 km/tim., absolut högst 50 km/tim. Han jämförde föremålets storlek med avståndet mellan två el-stolpar, som fanns i närheten. Projicerad på färdriktningen ger det ca arton meter.

När föremålet hade kommit femtio till sjuttio meter förbi torkhuset minskade det plötsligt flyghöjd,

men behöll sin färdriktning mot Hjalsta kyrka. Peters beskrivning av ljuset på föremålet stämde rätt bra överens med Gert-Inges och Per-Arnes beskrivning, men fast han såg föremålet från sidan hade han ingen uppfattning om dess form upptill.

Fru Ingrid Lundewall och barnen Roger och Kristina befann sig inomhus när Peter ropade på dem. Roger sprang ut på trappan till ungdomarna medan Ingrid Lundewall och dottern bevitnade händelsen genom ett fönster. Deras berättelser var spontana, utan tveksamheter och stämde väl överens med de andras berättelser.

Medan detta pågick befann sig Bengt Lundewall inne i ladugården hos korna och märkte inget av det hela. Djuren betedde sig normalt. Inne i huset var både TV och radio påkopplade, men ingen kunde påminna sig att det hade förekommit några störningar.

Den totala observationstiden var ca en minut. Senare på nyårskvällen var Ingrid och Bengt Lundewall på fest tillsammans med vänner och bekanta, men berättade inte för någon om händelsen och det var ej heller någon annan av festdeltagarna som berättade om en liknande händelse.

Den 2 januari 1979 hade Uppsala Nya Tidning (UNT) en artikel om observationen och samma kväll fick jag per telefon rapporter från personer som sade sig ha sett föremålet. Av dessa är tre av något värde.

1. Bengt Carlbinder, Husby gård, Örsundsbro:

'Det var inte alls något mystiskt med flygfarkosten över Bärsta. Det var ett trafikflygplan, troligtvis en DC-8, på väg mot Stockholm. Fönstren syntes tydligt och det fanns en röd lampa på vänstra sidan och en blå på högra sidan, båda blinkade. Det flög ovanligt sakta, ungefär som vid landning.'

Min telefonintervju gav följande kompletteringar: Observationstiden var ca en minut. Vittnet var osäker på om det fanns ytterligare lampor eller ljus på 'flygplanet'. Han hade 'en känsla av' att det fanns fyra motorer, men kunde inte närmare beskriva deras placering. Han var dock säker på att planet kom från norr, passerade över Husby och gick i riktning mot Bärsta och Stockholm. Det skiljer dock ca 40 grader mellan riktningen till Bärsta och Bromma flygfält i Stockholm. Det passerade Husby klockan 17.10 - 'Jag är absolut säker på tiden. Det var en DC-8 eller liknande på väg mot Stockholm'. Därmed avslutades intervjun.

2. Lennart Åkerlind, Knutby. (ca 36 kilometer öst-nordost om Uppsala). Separat rapport.

3. En person som bor vid Äs, ca sjutton kilometer rakt väster om Bärsta (vill vara anonym) berättar att han omkring klockan 17.15 på nyårsafton fick se ett lysande föremål strax norr om Härkeberga kyrka.

Det rörde sig i östlig riktning. Han var van vid att se trafikflygplan i samma riktning mot Arlanda, men ljuset (landningsljuset) var annorlunda, inte lika skarpt utan mera som ett ljussken. (Den sista berättelsen har jag tagit med därför att jag personligen känner vittnet. Det är en mycket tillförlitlig person.)

Flygtrafikledning:

Följande flygplan var närmast den aktuella tidpunkten:

16.38 från Visby

17.03 från Jönköping

Inga charterplan

Närmaste flygplan från norr var vid 14-tiden.

Sundbro flygfält, ca tio kilometer nordväst Uppsala
Jan Bakedahl, VM-kommittén, ballongflygning.

6 st ballonger var uppe 31 december 1978. Ingen ballongflygning efter klockan 15.00. Vinden var under dagen och eftermiddagen från nordnordost. Alla uppstigningar företogs borta och man flög sedan tillbaka till Sundbro. Endast konventionella ballonger användes denna dag.

Långtora sportflygfält.

Ingen trafik 31 december 1978.

Vädret

SMHI:s mätstation, Ryda Kungsgård, Örsundsbro. Vädret var klart.

-20 grader C. Nästan vindstilla, vindriktning från nordnordost.

Kontroll av vittnenas uppgifter,

Avståndet mellan Husby, där Carlbinder befann sig, och Bärsta är 3,6 kilometer. Om man utgår från att tiderna från de två observationsplatserna är riktiga och att det rör sig om samma föremål, så hade föremålet en hastighet (medelhastighet) av 43 kilometer i timmen. Detta stämmer väl överens med Peters uppskattning av hastigheten. Om flyghöjden antas ha varit 30 meter och hastigheten 43 kilometer per timme, så kan Gert-Ingens och Per-Arnes observationstid bestämmas till min 11 och max 17 sekunder. Deras vertikala synfält mellan ladan och ladugården var 30 - 50 grader vilket på höjden 30 meter motsvarar måtten 16 - 28 meter. Medelvärdet 22 meter och Peters uppskattning av föremålets längd ger det en rimlig triangelform, som stämmer med Gert-Ingens beskrivning.

Det är svårt att hitta någon naturlig förklaring till händelsen. Att det skulle vara frågan om ett trafikflygplan håller jag för helt uteslutet.

Var det ett sportflygplan, så måste uppgifterna om dess hastighet vara felaktiga. Om det trots allt var fråga om ett mindre flygplan, så kunde fru Lundewall och barnen, som var inomhus, knappast hunnit bort till fönstret för att titta, när de andra ropade på dem.

Lennart Åkerlinds iakttagelse.

Två timmar tidigare gjordes en iakttagelse från Kaptensgården i Knutby cirka 36 kilometer ostnordost om Uppsala av två svagt gul-orange föremål. Observatörer var Sven-Olov Karlsson, Anne-Cathrine Karlsson och Lennart Åkerlind. Den senare berättar:

- Vi satt i köket och drack kaffe vid ett söderfönster då jag av en tillfällighet tittade ut. Jag lade då märke till ett lysande föremål på himlen vid horisonten - riktning 252 grader. Vi diskuterade vad det kunde vara för något, och efter någon minut såg vi ytterligare ett föremål högre upp.

- Detta tycktes befinna sig på närmare avstånd, eftersom vi uppfattade något som blinkade på dess högra sida. Båda rörde sig långsamt och var vid vissa tillfällen helt stilla. De rörde sig även i höjdlid i förhållande till horisonten.

-Det ena (vänstra) gjorde vid ett tillfälle en rörelse så att framändan pekade nedåt varefter det återtog horisontalläge. Båda var spolformade. Efter cirka 15 minuter försvann de i kompassriktning 260 grader bakom en skogsbacke.

Jörgen Granlie

— Så här såg UFO:t ut, visar ungdomarna som med en skiss visar hur man uppfattade föremålet som nyårsdagen ifjol observerades över Bärstasgård i Uppland.

Flyplanspilot såg UFO över Colombia

Att lära sig flyga ett litet enmotorigt flygplan i det bergiga landskapet, nära Bogota, Colombia, är spännande nog för den mest hårdbarkade. Men när de naturliga hindren och svårigheterna kompletteras med ett stort okänt flygande föremål, måste det bli synnerligen avskräckande.

För 22-årige övningspiloten Manuel Jose Lopez Ojeda; var upplevelsen den 5 maj 1977 så nära total katastrof, att man har svårt att förstå hur något som detta kan hända i verkliga livet. Under 55 minuter hade han fullständigt tappat kontrollen inte bara över flygplanet utan även sig själv när hans syn försvann. Att både pilot och plan klarade sig oskadda från äventyret var rena undret.

Ojeda lämnade startbanan på flygplatsen 09.15 i sitt 100 hästars Cessna, för en ensam träningsflygning över de 8.500 fot höga bergen norr om Bogota. En timme senare höll han som bäst på att träna tvärra svängar nära staden Tabio, när han märkte att alla mätarna på instrumentpanelen visade antingen noll eller varning. Senare berättade han för den colombianske yrkespiloten Rudy Faccini:

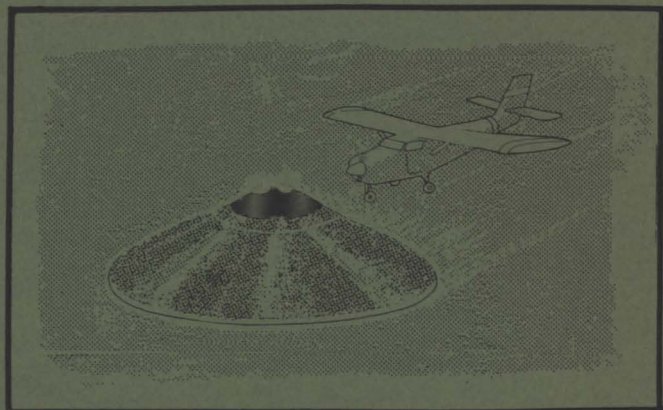
- Jag började se mig om efter ett fält att nödlanda på. När jag så tittade ner på min högra sida fick jag se ett stort föremål - en farkost som var endast ett par meter nedanför mig. När jag försökte räta upp planet från den tvärra sväng jag befann mig i ville inte reglagen fungera. Flygplanet verkade vara låst till farkosten som om det var styrt av någon annan.

Den unge piloten beskrev UFOt så här: En oval diskusformad farkost med en diameter av ca 15 till 20 meter och en tjocklek på ungefär 3 meter. På toppen av centrum fanns en röd- och gulblinkande lampa. Rörelserna var snabba och raka eller också skedde de i sick-sack. Under det att planet verkade vara styrt av "något annat" började Ojedas syn att hastigt försämrast.

- Det var som att vara i en tjock dimma, så jag anropade på radion efter flyginstruktioner. Ett annat flygplan närmade sig mitt och sedan förlorade jag helt och hållet min syn. Jag såg ingenting, inte ens instrumentpanelen.

Utan syn och med mindre än 40 övningstimmar i ett flygplan var Ojeda fullständigt hjälplös. När han först märkte att hans syn höll på att försämrast, upptäckte han att farkosten var på väg att försvinna. Två flyginstruktörer från Bogota kom till hans undsättning. En av dem flög så nära Ojeda som var möjligt utan risker och hjälpte honom via kommunikationsradion. Följande dialog bandades inne i kontrolltornet:

Instruktören: OK, börja sakta att svänga vänster, sakta, sakta, sakta. Sväng lungt vänster... Sväng vänster... den andra sidan är vänster, alldeles riktigt. Samma sida som dörren. Sväng sakta åt samma

Den 22-årige övningspiloten Manuel Jose Lopez Ojeda tappade under nära en hel timmas tid totalt kontrollen över såväl sitt flygplan som sig själv när han under en flygning kom i kontakt med ett UFO.

håll som dörren sitter. Hör du mig?

Piloten: Jag hör dig klart!

Instruktören: Bra, sväng vänster. Inte till höger utan till vänster. Just så, sväng mera. Lungt och försiktigt, fortsätt att svänga vänster försiktigt.

Under det som verkade vara timmar, fortsatte detta, med instruktören som desperat försökte hindra Ojeda att råka i panik. När de till slut närmade sig Bogotas flygplats kom ett nytt problem, nämligen att få ner pilot och plan på jorden helskinnade. Instruktören flög därför framför Ojedas plan i hopp om att han såg tillräckligt för att följa efter honom vid landningen.

Två gånger under landningsförsöken höll Ojeda på att flyga rakt in i kontrolltornet. Han var fortfarande utan syn, och berättade senare att han vid den tidpunkten inte ens kom ihåg sitt namn. Till slut återfick han så pass mycket av sin syn att han kunde följa instruktörens plan som var framför honom (och som han så liknade en skugga) och landa utan missöden.

Så fort planet stannat, fördes Ojeda till en väntande ambulans och sedan till sjukhus. På sjukhuset återvände hans syn till det normala under läkarvård. Yrkespilot Faccini sade:

- Jag pratade med hans flyglärare, som sa att under de få veckorna Ojeda varit vid flygskolan hade han visat sig vara en duktig elev. Han var allvarlig och tyst och hade ej givit intryck av att vara den nonchalanta, tuffa typen. Hans upplevelse har kanske blivit lite olika berättad, men man tror honom och att han upplevde något, morgonen den 5 maj 1977.

Källa: UFO Journal Nr 15 Juni 1977

Översättning: Maria Westin